

dwars

studentenblad van de
Universiteit Antwerpen

nummer 22 -- jaargang 4
december 2004

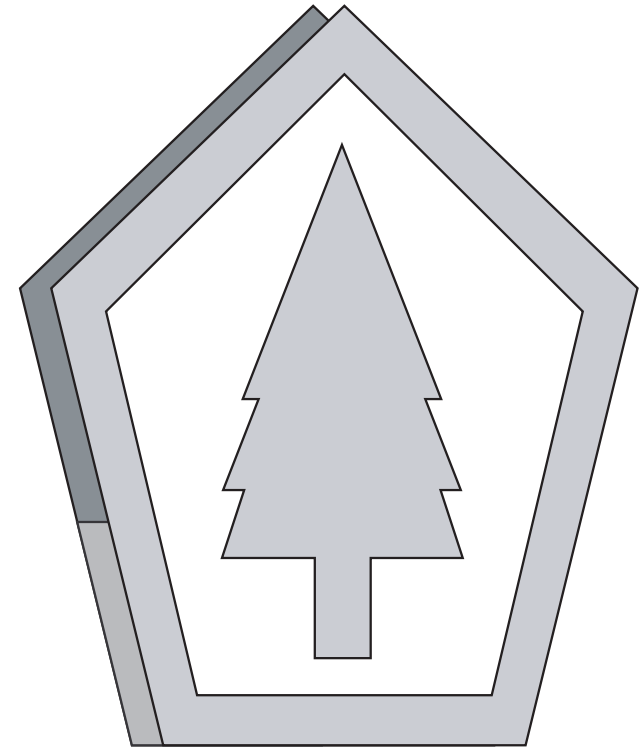
“ Het is onder andere de bedoeling de studentenclubs meer geld te geven dan vroeger. ”

Bruno De Loght, hoofd Departement Studentgerichte Diensten, p.4-7

Sinterklaas vs Kerstman

Kruis erover

TEUrkey for Christmas?

*Een schoen vol studentenvertegenwoordiging
onder de kerstboom*

Hoogbegaafden en drugs

Het valt ons misschien niet altijd op, maar er lopen op elke universiteit hoogbegaafde jongeren rond, die dan ook al heel jong mee les volgen. Zo kreeg de Universiteit van Amsterdam Floor Sietsma over de vloer, een hoogbegaafde twaalf-jarige, die Wiskunde en Informatica komt volgen. Ze is licht autistisch en daardoor is het heel goed dat ze zoveel nieuwe dingen leert. Een eerstejaars zal erover waken dat Floor haar boterhammen op tijd eet en in de juiste collegezaal geraakt. Mensa, de vereniging van mensen die zichzelf tot de intelligentsten op aarde rekenen, heeft een nog jonger lid. Chloe Bennion uit Wednesfield is op haar 6 jaar lid geworden met een IQ van 138. Ze is een van de 26 leden jonger dan 10 op een totaal van iets minder dan 30.000. Het jongste lid ooit is zo mogelijk nog jonger: de 3-jarige Dineshi Nirgunananthan werd in 1997 aanvaard met een IQ van 158. Mis-

schien is je onderscheiding van vorig jaar dan toch niet zo speciaal? De Nederlanders doen het ondanks al onze grapjes bijzonder goed op het vlak van intelligentie: het aantal studenten van 15 en 16 jaar die hoger onderwijs volgen is in het laatste decennium gestegen tot iets meer dan 60. Daar sta je dan als gewone student, al heeft veel te maken met de toenemende erkenning en herkenning van de 2% hoogbegaafden. Misschien wordt je intelligentie dus gewoon miskend. Praktisch geeft zoiets soms vreemde problemen. Zo mag je in Nederland bier bestellen vanaf 15 jaar als je al een jaar in een studentenclub zit. Je voelt hem al komen: in Utrecht is een vijftienjarige studente lid van de Vrouwelijke Studenten Vereniging. Volgens een officiële mededeling zal ze er op aangesproken worden als ze voor haar zestiende drinkt. Aan de overkant van het Kanaal ontstaan er minstens even bizarre situaties. Zo hebben Schotse studenten uit de Highlands nogal wat problemen om te wennen

aan het stadsleven, ze weten bijvoorbeeld niet wat te doen als ze beroofd worden. Daarom is een speciaal programma opgestart waarin de laatstejaars van secundaire scholen een cursus 'survival in de stad' krijgen van leden van de wereldvermaarde SAS, het Schotse equivalent van onze para's. Er is enorm veel interesse voor de cursus die onder andere bestaat uit zelfverdedigingstechnieken, het herkennen van mogelijke gevaren, veiligheid aan de bankautomaat, of hoe je moet reageren op bedreigingen. Engelse scholieren die drugs gebruiken zullen in de toekomst problemen krijgen. Blair is voorstander van een veralgemening van drugstesten op school en bij ons is Patrik Vankrunkelsven ook voorstander van dergelijke tests. Dat zal vermoedelijk niet lukken omdat een blik op de situatie in de VS duidelijke resultaten geeft: de elitescholen houden zo hun instellingen vrij van druggebruik en gebruikers belanden in concentratiescholen voor marginale studenten. De

laatste Britse realisatie rond drugsvoorlichting zal wel nooit naar België overwaaien: drugsvoorlichting moet gespreid worden over de verschillende vakken op school. Een typische wiskundeoefening zou bestaan uit het berekenen van de hoeveelheid heroïne gewonnen uit een kilo-tje opium en in aardrijkskunde worden de Colombiaanse cocaplantages bestudeerd. Een suggestie voor een Belgische variant: hoe lang houdt een wet rond drugsregularisatie het gemiddeld uit?

Bart Braem

Erratum "Blackboard barst"

In het verschenen artikel wordt onterecht gezegd dat op Blackboard alle mogelijke paswoordcombinaties geprobeerd kunnen worden. Na een aantal mislukte inlogpogingen wordt uw account voor een tijd geblokkeerd, zo zou alle 10 miljoen mogelijkheden uittesten jaren duren.

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten.

dwars verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Middelheim, Stadscampus.

Oplage: 3.500 exemplaren

V.U.: Kristof De Pooter, Lange Nieuwstraat 55, B-2000 Antwerpen

Drukkerij: Van der Poorten, Kessel-Lo

Hoofdredacteur: Kristof De Pooter
Redactiesecretaris: Thomas Vanhees

Eindredactie: Filip Colson, Michiel Verbist en Valérie Wechuysen

Redactie: Bart Braem, Wojciech De Roeck, Matthias Debruyne, Johan Diels, Kevin Jorissen, Mehdi Koocheki, Wim Le Page, Wim Marivoet, Karen Milants, Ewald Peters, Katharina Smets, Olivier Van De Vyvere, Jef Van Hoofstat, Tomas Verachtert en Selm Wenselaers

Fotografie: AMOZ en Kelly Dorekens

Illustraties: Wim Le Page
Vormgeving: Kristof De Pooter en Thomas Vanhees

Puzzel: Rafael Bocklandt

Werkten mee aan dit nummer: Jan Declair, Tante José met haar home-made pureesoep, Ecaterina Matcov, Veerle Van Poucke, Gert Van Langendonck, Emile Vanlommel en Joris Verschaeve

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten, of niet te plaatsen.

Jaarabonnement per post:
10 euro (studenten), 15 euro (anderen)

Redactielokaal en correspondentieadres:
dwars - studentenblad UA
Lange Nieuwstraat 55
B-2000 Antwerpen

dwars@ua.ac.be
<http://www.dwars.ua.ac.be>

Studeren kost geld. Volgens recente berekeningen betalen pendelstudenten zo'n 2000 euro per jaar, en kotstudenten minstens 4000 euro. Aan de maatschappij kosten studenten echter nog veel meer. Een universiteitsstudent kost de samenleving jaarlijks ruim meer dan 10.000 euro. Niet weinig als je weet dat we in Vlaanderen alleen al met zo'n 60.000 zijn. Nu ja, kennis is natuurlijk de toekomst en daar moet dus in geïnvesteed worden. Het lijkt me in ieder geval wel gepast om ons eens af te vragen wat de maatschappij zoal terug krijgt in ruil voor al dat geld.

Te veel?

In de eerste plaats uiteraard meer geld.

In de statistieken over jongerenwerkloosheid zijn hogergeschoolden duidelijk ondervertegenwoordigd. Ten opzichte van ongeschoolde werkløzen die een uitkering ontvangen, is de meerprijs van bijvoorbeeld een universitair dus al op enkele jaren terugverdiend. Maar, nu we het toch over geld hebben, de echte meerwaarde van die bijkomende kennis ligt natuurlijk in het aantrekken van nieuwe en het behouden van bestaande ondernemingen in onze regio. Als we enkel hoge lonen en geen hogere productiviteit hadden, zou er van ons sociaal-economisch model niet veel overblijven. Om de afweging fair and balanced te maken, moeten we natuurlijk wel rekening houden met

het gegeven dat de levensverwachting stijgt met de scholingsgraad. De kosten na pensionering van een universitair liggen gemiddeld hoger.

Al bij al is de kost van een universiteitsstudent aan de maatschappij dus zeker verantwoord te noemen. De meesten onder ons hebben, hopelijk, echter de ambitie om meer dan een louter economische bijdrage aan de samenleving te leveren. De universiteit biedt daar een uitgelezen kader voor. Engagement heet dat dan. En daar durft het de gemiddelde student wel eens aan ontbreken.

Dat studentenclubs minder en minder leden trekken, weten we al langer. Dat

dat veel met verhoogde studiedruk te maken heeft ook. Het neemt echter niet weg dat wat we recent meemaakten bij de verkiezing van onze studentenvertegenwoordigers ronduit beschamend was. Wanneer er zo weinig actieve belangstelling is dat er voor sommige functies nauwelijks meer kandidaten dan vrije plaatsen zijn, schort er iets. Weet de gemiddelde student wel wat de kracht van studentenvertegenwoordiging is? We vermoeden van niet, en daar willen we in dit nummer aan verhelpen. Ik wens u veel leesplezier. En prettige feestdagen.

Kristof De Pooter

2
2
S
2
r
s
2
a
r
s
2
d
w
a
r
s
2
L
d
w
a
r
s
2
f
e
l
d
w
a
r
s
2
t
a
f
e
l
d
w
a
r
s
2
s
t
a
f
e
l
d
w
a
r
s
2
d
s
t
a
f
e
l
d
w
a
r
s
2
u
d
s
t
a
f
e
l
d
w
a
r
s
2
o
u
d
s
t
a
f
e
l
d
w
a
r
s
2
n
o
u
d
s
t
a
f
e
l
d
w
a
r
s
2
h
o
u
d
s
t
a
f
e
l
d
w
a
r
s
2
i
n
h
o
u
d
s
t
a
f
e
l
d
w
a
r
s

Studentenvertegenwoordiging op de UA

4 - 7 Interview: Bruno De Loght
8 - 10 de UA doorgeleucht

11

Kulum: In de naam van de Ronny, de Rudy en de Spiritus Sanctus

12 met andere zinnen

13

Toch iets geleerd uit de lerarenopleiding?

14

Erasmus IN/UIT

15 - 17

De clash der titanen van de twaalfde maand dubbelinterview met Sinterklaas en de Kerstman

18 - 19

Centerfold

Bizarre geschenken voor de feestdagen

20 - 21

Yasser Arafat (1929-2004) afscheid van een militant

22 - 24 Jonge Turken spreken

25

Lezersbrief: Er ontbreekt meer dan een kwart

26 Laat eens kijken: Extra City

27 Cultuur met de grote C/Uit de collega's

28 - 29

Pol Goossen

30 Stairway to heaven

31 Film: Voor u bekeken

32

33 Hoe het kruis een prikklok werd

Het harig monster

34

Puzzelhokjes van plezier

35 Studentenliederen: Seks, drugs en een dure Porsche

Fotoreportage WK universiteiten

Studentenvertegenwoordiging op de UA

BRUNO DE LOGHT

*Bart Braem &
Sarah Van Engeland
foto's: AMOZ*

Bruno De Loght heeft als hoofd van het departement Studentgerichte Diensten een resem verantwoordelijkheden, gaande van studentenartsen over de resto's tot studentenvertegenwoordiging. Naar aanleiding van de recente verkiezing van studentenvertegenwoordigers aan onze universiteit, wilde dwars hem over dat laatste wel eens aan de tand voelen.

dwars Bent u tevreden over de voorbije verkiezingen die toch niet overal even vlot verliepen?

BRUNO DE LOGHT De organisatie van de verkiezingen is gedelegeerd aan de VUAS (*Verenigde UA Studenten, de overkoepelende studentenorganisatie op de UA*). Zoiets organiseren brengt heel veel werk met zich mee en is echt niet eenvoudig. We gaan dat inderdaad nog eens evalueren, er is altijd wel ruimte voor verbetering. Maar je moet ook weten dat er bijzonder veel mandaten open stonden, in allerlei verschillende raden en commissies. VUAS heeft zowel het reglement als die verschillende mandaten afgedrukt in de ASK Snelkrant en het Unifac Postje en we denken er ook aan om volgend jaar Blackboard te gebruiken om informatie te verspreiden. Al die media moeten daar natuurlijk ook wat in groeien, daar is nog verbetering mogelijk. Anderzijds moet ik VUAS zeker feliciteren: die mensen hebben daar serieus wat werk in gesto-

ken, wat niet altijd evident is. Een van de problemen is dat participatie verschilt per faculteit. Soms gaat dat heel ver, bijvoorbeeld in de faculteit Wetenschappen: daar zijn meer dan 70 mandaten! Er zit eigenlijk geen echte lijn meer in. Misschien moeten we overwegen om dat in de toekomst te vereenvoudigen, maar dat ligt niet binnen mijn bevoegdheden.

Studentenraad

dwars In hoeverre denkt u dat studenten eigenlijk weten dat ze vertegenwoordigd worden? Vaak zijn het telkens opnieuw dezelfde vertegenwoordigers en weet de rest niet eens dat ze zich kandidaat kunnen stellen.

DE LOGHT Dat is een beetje een zaak van de verkozenen natuurlijk, maar dat is ook aangekaart in het studentenoverlegcomité: hoe moeten we dit aanpakken? Ergens moet dat wel centraal geregeld worden, want individuele initiatieven zijn veel te wisselvallig om op verder te bouwen. Dat is iets wat in de nu opgerichte studentenraad (waar per faculteit een aantal verkozen vertegenwoordigers zetelen) eens op een rijtje gezet moet worden: wat hebben we hier nu allemaal en hoe kunnen we ons naar de studentenwereld toe manifesteren, hoe kunnen we duidelijk maken hoe alles werkt?

Daar is de studentenraad hét orgaan voor maar haar werk gaat veel verder,

ze kan het over alles hebben. Als ze dat ernstig nemen, als je daar goede vertegenwoordigers hebt en een goede voorzitter die de zaak trekt - wat nu ook het geval is - dan kan je heel ver geraken. Met de huidige voorzitter (Michael Verdonck) moet dat zeker lukken. Maar het blijft een belangrijke vraag: hoe weten jullie wie je vertegenwoordigers zijn? Er moet een continue interactie zijn binnen de studentenwereld. Met de studentenraad kan je zoiets doen, individueel lukt “**Er moet een continue interactie zijn binnen de studentenwereld.**” zoiets niet want dat is enorm veel werk.

dwars Hoe doet Antwerpen het ten opzichte van andere universiteiten op het vlak van studentenparticipatie?

DE LOGHT Qua studentenvertegenwoordiging heeft de UA momenteel een echte voortrekkersrol in België. De vertegenwoordiging gaat bij ons verder dan in bijvoorbeeld Gent, terwijl op de KULeuven de studentenvertegenwoordiging lang tegengehouden is. (de rector van de KULeuven is naar het arbitragehof gestapt om studenten uit zijn Raad van Bestuur te houden, nvdr) Studenten zijn de core-business van een universiteit, het is toch evident dat de student maximale participatie heeft? Dat ze niet alles kunnen beslissen is normaal, maar inspraak moet er zijn. Daarom kan de UA eigenlijk als

model beschouwd worden voor de organisatie van studentenvertegenwoordiging.

Vorig jaar kregen we de VVS (de overkoepelende studentenorganisatie van Vlaanderen) op bezoek en die stelden vast dat er weinig te verbeteren valt. Ik was vanaf het begin bij de besprekingen rond studentenparticipatie aanwezig en ik weet nog goed hoezeer participatie van de studenten in de nieuwe UA essentieel zou zijn.

Ik kan u verzekeren dat als je met een serieuze vraag naar de rector gaat dat je een serieus antwoord zal krijgen, gegarandeerd. Je wordt hier echt au sérieux genomen, wat in andere instellingen niet altijd het geval is.

dwars Waarom moet iemand studentenvertegenwoordiger worden, je steekt daar uiteindelijk toch veel tijd en moeite in?

DE LOGHT Eigenlijk om de participatie op zich, maar dat zegt niet veel natuurlijk... We moeten het gevoel overbrengen dat participatie zin heeft en daar komen we natuurlijk terug op de interactie tussen studentenvertegenwoordigers en de gehele studentenpopulatie. Als je kan realiseren dat de studentenraad structureel naar buiten treedt dan zit je al heel ver. Ik denk dat als daar meer communicatie rond komt, dat je meer interesse creëert en dan ziet men daar ook het

nut van in: wat je concreet mee kan realiseren, welke stempel je mee kan drukken.

dwars Wat zijn concrete voorbeelden van belangrijke realisaties door studenteninspraak?

DE LOGHT Het is heel moeilijk om zomaar voorbeelden te noemen omdat studenten vanaf het begin op elk niveau van de besluitvorming betrokken worden. Vooral bij onderwijs gebeurt participatie van in het begin. Vroeger werd alles op voorhand voorbereid en dan kwam dat in de Raad van Bestuur waarin enkele studenten zaten die dan niet akkoord gingen. Nu is alles al voorgekauwd en aangepast, nu hebben jullie alles al mee opgebouwd. Je kan dus niet zomaar zeggen dat je iets specifiefs hebt gedaan, je hebt het geheel mee gerealiseerd.

Een heel concreet voorbeeld van vorig jaar is de wijziging van de start van het academiejaar. Op een bepaald moment zijn daar serieuze discussies over gevoerd en dan bleek dat studenten daar helemaal niet mee akkoord gingen. Die hele situatie is toen ontstaan via kanalen waar inspraak voor studenten nog niet volledig operationeel was en de studentenvertegenwoordiging heeft daar toch serieus haar werk mee gehad. Uiteindelijk zijn die plannen dus in de ijskast gestoken: de studentengemeenschap is tegen en daar

wordt echt rekening mee gehouden. Als je problemen aanbrengt met een serieuze argumentatie geraak je ver, je zou ervan opkijken hoeveel macht studentenvertegenwoordiging uiteindelijk heeft.

Problemen

dwars Hoe is studentenvertegenwoordiging historisch gegroeid?

DE LOGHT Die vraag rond betrokkenheid stamt uit de jaren '68-'69, daarvoor bestond er gewoon nergens inspraak. Dat gold zowel voor studenten als voor administratief personeel: ook zij hadden niets te zeggen, de macht lag bij professoren. Dan is er een mentaliteitswijziging gekomen, waardoor de inspraak stelselmatig toenam. Ik heb het nooit anders geweten dan dat er wettelijke bepalingen waren in de oude instellingen (RUCA, UFSIA en UIA) dat in de Raad van Bestuur studentenvertegenwoordiging vast lag, naast bijvoorbeeld inspraak voor assisterend en administratief personeel. Dat is dan in heel Vlaanderen gegroeid en sommigen hebben zich beperkt tot het strikt wettelijke. Hier in Antwerpen was er vóór de UA ook al overal participatie. Met de UA nu is men daar veel verder in gegaan. Dat decreet waarin studentenvertegenwoordiging verplicht wordt, is niet gemaakt voor de UA maar voor de hogescholen waar de toestand helemaal niet zo goed was. Daar waren

ook geen overkoepelende studentenorganisaties die de tekorten opvingen. Als er problemen waren dan gingen die via de studentenverenigingen.

dwars Kunnen de vertegenwoordigers

centrale ombudsman. Momenteel is dat professor Cras.

Als de problemen eerder van sociale aard zijn, kan de student terecht op de sociale dienst van de Universiteit, waarvan ik hoop dat die voldoende

gestalkt, wat in het verleden trouwens al is gebeurd, dan is het de taak van de bemiddelaar om daar een oplossing voor te vinden. Ook als er conflicten zijn tussen studenten of tussen een student en een professor kan de bemiddelaar ingeschakeld worden. De bedoeling van een bemiddelaar is te voorkomen dat zulke geschillen meteen voor de rechtbank komen.

Soms gaat het daarbij om zeer moeilijke dossiers, en als de bemiddelaar er dan niet in slaagt de twee partijen min of meer te verzoenen, gaat het dossier naar de deontologische commissie. Die commissie kan oplossingen suggereren en sancties opleggen, gaande van schorsing tot uitsluiting. Straffen worden zelden toegepast, ze zijn meer een laatste uitweg als alles anders faalt. In de commissie zetelen, naast een juridisch adviseur, onder andere drie leden van de overkoepelende studentenvereniging VUAS en drie studenten uit de studentenraad. Bij de bemiddeling is er dus ook inspraak van de studenten. Vroeger werden problemen als deze uitsluitend door de Rector beslist, wat nogal paternalistisch overkwam. Deze bemiddelingsdienst is waarschijnlijk uniek in België.

dwars Waar kunnen studenten die geen vertegenwoordiger zijn met hun ideeën naartoe? Moeten ze eerst de vertegenwoordigers over de kwestie aanspreken of kunnen ze elders terecht?

ergens terecht als ze in conflict komen met één van de professoren of met elkaar?

DE LOGHT Als er problemen zijn op het vlak van onderwijs dan kan de student daarmee altijd naar de ombudsman. Elk departement heeft zijn eigen ombudsdienst met één of twee personen. Deze mensen vallen onder een

bekend is. Op elke campus zijn er verantwoordelijken voor deze dienst die hun best doen om sociale problemen op te lossen.

Daarnaast is er nog een bemiddelaar op onze Universiteit. De huidige bemiddelaar is Johan Vanhoutte. Stel dat er een lid van het personeel wordt

DELOGHT Dat hangt sterk af van het soort probleem of idee dat ze hebben. Ze kunnen wel via de studentenvertegenwoordigers hun mening geven maar dat vind ik niet de ideale manier. Als het gaat om een idee over hun opleiding kunnen ze ermee naar de vertegenwoordiger van de onderwijscommissie of naar die van de faculteitsraad. Daarnaast kunnen jullie ook een onderhoud vragen met de Rector en dat lukt jullie

dan waarschijnlijk sneller dan mij. (lacht)

Ik wil er toch

nog op drukken dat de sociale dienst van de UA er is voor de studenten. We willen de problemen van de studenten echt oplossen. Natuurlijk is de werking nog niet optimaal, maar er is een grote bereidheid om eraan te werken, vooral aan de drempelverlaging. Ik begrijp dat sommige studenten niet voldoende durf of assertiviteit hebben om naar mij te stappen, en zeker niet om naar de rector te gaan, maar dat wil ik in de toekomst zien veranderen. Studenten kunnen steeds bij mij terecht met vragen of ideeën die niets met onderwijs te maken hebben.

Natuurlijk moet men dit jaar saneren en bezuinigen, maar dat willen we doen zonder mensen te ontslaan en zonder dat de studenten daar iets van voelen. Het doel is een efficiënter beleid zodat we het geld anders

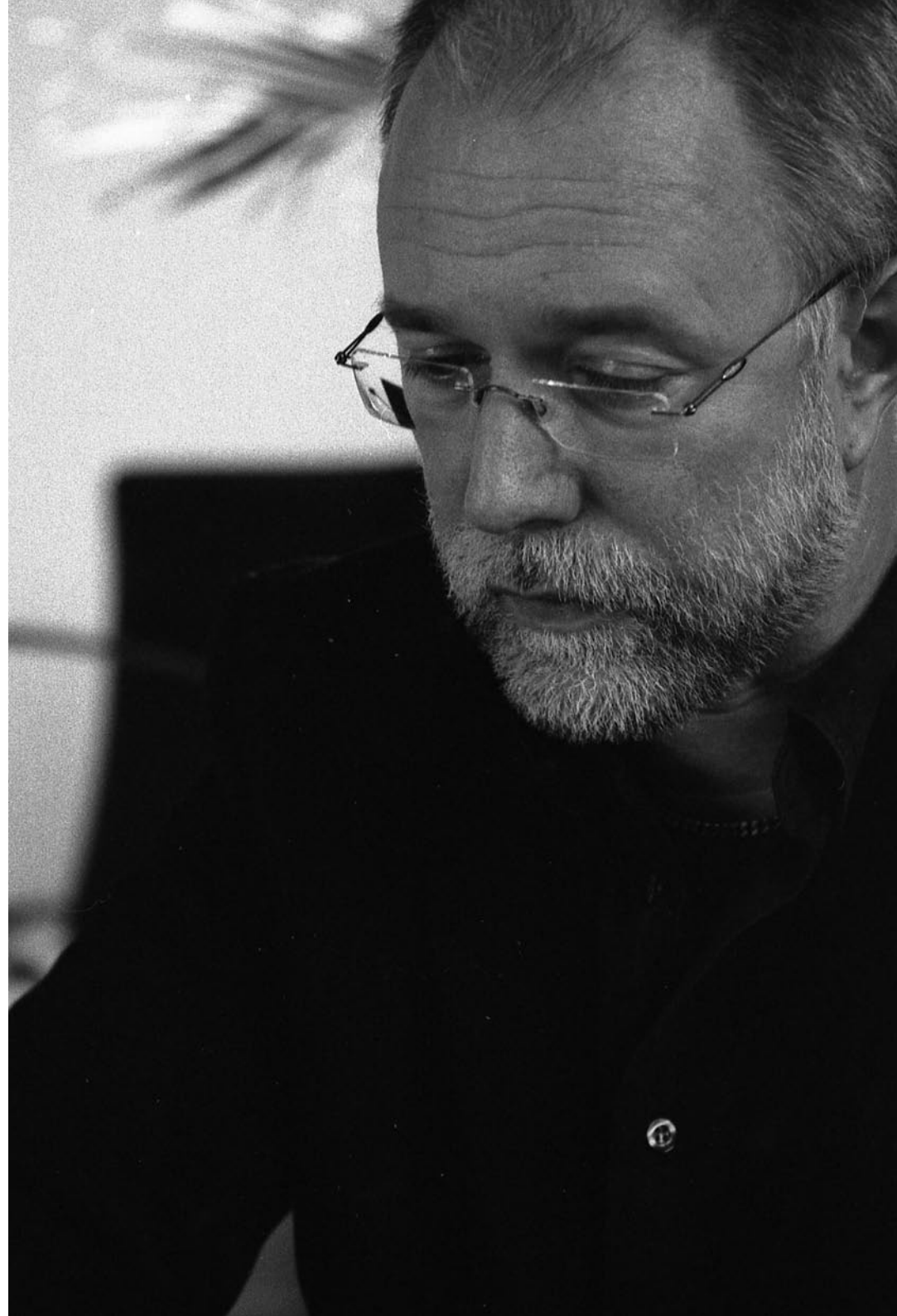
kunnen verdelen. Het is onder andere de bedoeling de studentenclubs meer geld te geven dan vroeger. De voorbije jaren was er 80 000 euro voorzien, volgend jaar worden dat er 90 000. Het geld hiervoor komt uit een centralisatie van het automatenbeleid. Zo krijgen we tussen de 25 en 30 duizend euro extra, waarvan er 10 000 naar de studentenclubs gaat. De rest van dat geld gaat naar de sociale sector

en naar culturele activiteiten zoals de Studay en de cultuurcheques.

“Het is onder andere de bedoeling de studentenclubs meer geld te geven dan vroeger.”

dwars Om af te sluiten: bent u tevreden over de studentenvertegenwoordiging?

Ik ben tevreden, ik heb er alleen goede ervaringen mee. Met VUAS heb ik ook al vele positieve ervaringen, ik vind het een schitterende ploeg. Het is heel verfrissend om met de studentenvertegenwoordigers en de studenten in het algemeen te praten, ze weten vaak goed waarover ze het hebben. Door met jongere mensen te praten, bekijken we sommige gegevens vanuit een nieuwe invalshoek die we zelf eerder niet zagen omdat we te dicht met onze neus op de feiten zaten. De interactie met de studenten zorgt ervoor dat we niet vastroesten maar telkens terug uitgedaagd worden om over dingen na te denken.

De universiteit doorgelicht

We zijn nu één jaar na de fusie van RUCA, UIA en UFSIA, maar als je aan studenten vraagt hoe de UA gerund wordt, kan nog niet 1% een licht bevredigend antwoord geven. Uiteraard moet niemand zich beschaamd voelen, want vele personeelsleden weten ook niet alles tot in de puntjes. Om iedereen toch de nodige achtergrond te geven en om een duidelijk beeld te krijgen van wat waar en door wie beslist wordt, vindt u hier een overzicht van de grote beleidsstructuren binnen de UA.

De raad van bestuur (voorzitter: Prof. A. Verschoren) is het hoogste beslissingsorgaan. Zij keurt het jaarverslag en de jaarrekeningen goed, stelt de begroting op, benoemt de professoren, stippelt de strategische koers van de universiteit uit en controleert de onderliggende organen. Vermits de raad van bestuur gemiddeld 6 à 7 keer per jaar samenkomt, wordt de meer operationele leiding waargenomen door het bestuurscollege.

Het **bestuurscollege** staat rechtstreeks onder de raad van bestuur en bereidt beslissingen van de raad van bestuur voor, geldt als beroepsinstantie in tuchtzaken, benoemt personeelsleden (bepaalde voorwaarden) en is het hoogste orgaan inzake de dagelijkse leiding van onze universiteit. Het bestuurscollege wordt voorgezeten door de rector (Prof. F. Van Loon) en als leden zetelen de drie vice-rectoren, de algemene beheerder en 1 lid van de 4 geledingen (ZAP = Zelfstandig Academisch personeel; AAP = Assisterend Academisch personeel; ATP = Administratief en Technisch personeel en de studenten).

De rector wordt ondersteund vanuit het **rectoraat**.

De voorbereiding van de meeste beslissingen van het bestuurscollege gebeurt ofwel in het college van beheer, ofwel in de drie grote adviesraden, die elk onder leiding van één van de vice-rectoren staan: de **onderwijsraad** (Prof. J. Denekens), de **onderzoeksraad** (Prof. D. Van Dyck) en de **raad wetenschappelijke en maatschappelijke dienstverlening** (Prof. B. Cantillon).

De onderwijsraad adviseert het bestuurscollege en de raad van bestuur in onderwijskundige aangelegenheden, zoals de goedkeuring van curricula, het examenreglement, de indeling van het academiejaar, enz. Verder staat de onderwijsraad ook in voor het uitstippelen van het onderwijsbeleid en voor de uitvoering daarvan, samen met de faculteiten. In de onderwijsraad zetelen 7 studenten, naast 7 assistenten en 7 professoren.

De onderzoeksraad staat in voor het bepalen en uitvoeren van het onderzoeksbeleid van de UA. De raad wetenschappelijke en maatschappelijke dienstverlening over-

koepelt verschillende stuurgroepen zoals duurzame ontwikkeling, gelijkekansenbeleid, enz.

De administratieve departementen worden geleid door het **college van beheer**. Onze universiteit telt drie beheerders: een algemeen beheerder (Prof. B. Heijnen) verantwoordelijk voor de algemene leiding en infrastructuur; een beheerder financiën en studentgerichte diensten (M. Decancq) en een beheerder personeel en ICT (S. Simon). Zij leiden alle administratieve diensten. Daaronder vallen bijvoorbeeld de dienstverlening qua computers en openingsuren van computerklassen. Onder het college van beheer valt het **departement studentgerichte diensten** dat voor studenten toch belangrijk is. Met als departementshoofd B. De Loght staat dit departement in voor

studieadvies, studentenrestaurants, de studentenkoten, het studentensecretariaat (inschrijvingen), sport enz. Boven dit departement staat nog de **sociale raad** met een gelijke samenstelling uit academische overheid en studenten. Dit orgaan staat in voor het bepalen van de strategische doelstellingen binnen de hele sociale sector en het vastleggen van de begroting. De leden van **VUAS** vertegenwoordigen de studenten in de sociale raad.

Om het nog wat ingewikkelder te maken, bestaan er buiten de reeds vermelde adviesorganen nog verschillende andere: het **college van decanen** (coördinatie centrale en decentrale leiding), personeelsoverlegorganen en sinds kort de **studentenraad**. Sinds de fusie is er ook de autonome overkoepelende studentenver-

Het is ons opzet om een goede communicatie naar de studenten op te zetten, om zo iedereen op de hoogte te houden van de genomen beslissingen, maar ook om iedereen de mogelijkheid te bieden aandachtspunten op de studentenraad te brengen.

eniging van de hele UA, VUAS.

De studentenraad is vanaf dit jaar door het van kracht worden van het **participatiedecreet** nieuw in het leven geroepen. Vorig jaar bestond de studentenraad uit alle verschillende studentenvertegenwoordigers in alle mogelijke organen. Deze was vooral bedoeld als informeel overlegorgaan tussen de top van de universiteit en de studenten. Uiteraard hebben we in de nieuwe structuur dit orgaan behouden, maar moeten omdopen naar **studentenoverlegcomité**.

De studentenraad bestaat vanaf dit jaar uit 15 leden: de 3 vertegenwoordigers in de raad van bestuur, 1 vertegenwoordiger per faculteit en 5 vrij verkozen leden. Uiteraard zitten we nu nog maar in de opstartfase, maar de studentenraad heeft volgens het participatiedecreet wel grote bevoegdheden toegewezen gekregen. Zo moet ze bijvoorbeeld verplicht geraadpleegd worden ivm. het examenreglement, de indeling van het academiejaar, de bepaling en besteding van de inschrijvingsgelden, de regels inzake internationale mobiliteit, het beleid inzake kwaliteitszorg, de taalregeling, de evaluatie van het academisch personeel inzake onderwijs en de besteding van de sociale toelagen. Verder mag de studentenraad over alle aangelegenheden die studenten aanbelangen advies uitbrengen, waarna de bevoegde organen of personen moeten antwoorden. Je merkt onmiddellijk dat goed contact met de vertegenwoordigers

Leden Studentenraad 2004-2005

Voorzitter	Michael Verdonck
Ondervoorzitter	Sofie Mesens
Secretaris	Natalie Melsen
	Van Bergen Jonathan (Geneeskunde)
	Tim Wouters (Letteren & Wijsbegeerte)
	Stijn Stes (Politieke & Sociale Wetenschappen)
	Bart Nelissen (Rechten)
	Toon Peeters (Toegepaste Economische Wetenschappen)
	Kim Van Beek (Wetenschappen)
	Stefanie Cornwell (Farmaceutische, Biomedische & Diergeneeskundige Wetenschappen)
	William Verdonck
	Pieter Brabants
	Stijn Bogaers
	Andries Etienne
	Jan Coveliers
Zetelen ook in VUAS	Toon Peeters (woordvoerder)
	Natalie Melsen (secretaris)
	Jan Coveliers (financiën)
	Andries Etienne
Zetelen ook in de Raad van Bestuur	Michael Verdonck
	Natalie Melsen
	Jan Coveliers

in de faculteiten, onderwijsraad en sociale raad noodzakelijk is.

De studentenraad zal binnenkort voor de tweede maal samenkomen om de aandachtspunten voor dit jaar te bepalen.

Het is ons opzet om een goede communicatie naar de studenten op te zetten, om zo iedereen op de hoogte te houden van de genomen beslissingen, maar ook om iedereen de mogelijkheid te bieden

aandachtspunten op de studentenraad te brengen. Hierboven staan de namen van de leden van de studenten. Iedereen kan op zijn UA-webmail bereikt worden.

Naast de studentenraad worden de studenten extern en intern (sociale raad) vertegenwoordigd door VUAS, de verenigde UA-studenten. Onder VUAS vallen de verschillende overkoepelende studentenverenigingen per campus: **ASK**, **Stuwer en Unifac**. Zij verzorgen verder samen met de andere studentenclubs de studentikoze werking op en rond de campus. Alle praesessen en vice-praesessen voor zowel de binnen- als de buitencampussen worden verenigd in de **kringraad**, de studentikoze vergadering, voorgezeten door de voorzitter per koepel.

Buiten de UA-vertegenwoordiging zorgen zowel de studentenraad als VUAS voor een vertegenwoordiging binnen het studentenoverlegcomité (overleg met het stadsbestuur) en **ASRA** (de studentenraad van de associatie - overleg met de hogescholen).

Zoals je waarschijnlijk al hebt gemerkt, is de organisatie van onze universiteit niet evident. Het is vooral belangrijk te onthouden dat er acht top-figures bestaan, die samen met de overlegorganen de universiteit sturen. De algemene belangen van de studenten worden door VUAS en de studentenraad vertegenwoordigd, waarbij alle studentenvertegenwoordigers apart ook een grote constructieve bij-

drage leveren.

Dan zijn er nog de decentrale besturen, die dichterbij de student staan, op het niveau van de faculteiten. Elke faculteit heeft een **faculteitsraad/algemene faculteitsvergadering** (FR), die wordt voorgezeten door de decaan van elke faculteit. In de FR zetelen professoren, assistenten, administratief personeel en studenten. De FR is het hoogste beslissingsorgaan van de faculteit, bevoegd voor het aanstellen van personeel, de invulling van onderwijs en onderzoek, het opmaken van de begroting enz. Zoals op centraal niveau bestaan er naast de faculteitsraad ook een **onderwijscommissie** en een **onderzoekcommissie** die elk op hun domein instaan voor de implementatie en evaluatie van het beleid. De onderwijscommissie is voor studenten die met onderwijsproblemen geconfronteerd worden de belangrijkste instantie, want zij kan hierover onmiddellijk uitspraak doen. Deze commissie stelt bijvoorbeeld de studieprogramma's op en controleert in eerste instantie de haalbaarheid voor de studenten. In geval van problemen kan je de studentenvertegenwoordigers in de onderwijscommissie contacteren, de voorzitter van de onder-

wijscommissie of de CIKO medewerking. Deze laatste is een extra administratieve kracht die instaat voor de kwaliteitsbewaking van het onderwijs en die onafhankelijk problemen moet detecteren. Voor examenproblemen moet je wel bij de ombudspersonen zijn.

Zo, tot hier het lange, maar geloof me, toch nog beknopte overzicht van de structuren binnen de UA. Binnenkort zullen we jullie vanuit de studentenraad een overzicht geven van de stand van zaken. De officiële berichtgeving van VUAS gebeurt via de individuele campusbladen. Natuurlijk zijn al jullie suggesties welkom en nog voor de examens zullen wij op blackboard terug het forum van de studentenraad oprichten, zodat we gemakkelijk te bereiken zijn.

Volgende keer zullen we niet meer zo beschrijvend, maar kritischer zijn!

Michael Verdonck
Voorzitter Studentenraad
0494/94.34.62

De algemene belangen van de studenten worden door VUAS en de studentenraad vertegenwoordigd, waarbij alle studentenvertegenwoordigers apart ook een grote constructieve bijdrage leveren.

Viriele Vacature m/v

Ook eens een interview afnemen?

Of liever naar uw vogeltje laten kijken?

Van stijf gesprek tot informeel onderonsje: nu in de aanbieding

de naakte waarheid

reporters en fotografen gezocht

www.dwars.ua.ac.be

Life is always sunny, with the beer of Ronny. Met deze fijne strijdkreet werd, zo bleek later, Brabants trekpaardbrouwsel uit een gloednieuw vaatje getapt. De lancering van het pseudo-innovatieve gerstenat werd georkestreerd door Bart Peeters, ditmaal met mediacircus, voor de droomfabriek anno 2004, 'Geen zorgen tot paniek'. De natte droom van marktkramer Ronny ging in vervulling. Als prematuur kerstcadeau kan zoiets tellen, dachten zij die in de novembermaand reeds 'Dobbelpalm' bij het haardvuur nuttigen teneinde zich de met ballen en slingers getooide spar al te kunnen voorstellen.

Illusies, gebakken lucht, gestoomde achterklap, gefrituurde voorwaaraangenomenheden. Ordinaire Palm, de amberkleurige vloeistof waarmee in brouwerij De Konick de urinoirs worden gereinigd, in flesjes met opzichtig blauwe etiquette, moest doorgaan voor de gepersonaliseerde godendrank. Over deze doorgestoken kaart, deze frauduleuze rêve-realisaatie verscheen een artikel waarin

de persverantwoordelijke van de gifmengers op boerenknol werd gedwongen tot bekentenissen over de samenstelling van de betreffende substantie 'Ronny'. De vrijheid van mening die dezer dagen met zoveel karakters wordt beschreven als er euro's tekort komen in het budget van Rudy Demotte, laat het dan wel toe 'Palm' 'Ronny' te noemen, toch brengt gebeten onderzoeksjournalistiek uiteindelijk de 'om te weten' waarheid wel aan het licht (De Morgen, 17/11/04).

Het ootje waarin Ronny zich nu g e n o m e n weet, brengt echter niets b e k e r e n d s mee voor Ronny's medemens. A la fin is dus niemand gebaat bij de harde waarheid waarop Ronny is neergesmaakt nadat hij van zijn wolk in hogere sferen was gegleden. Een kaakslag die ook het jukbeen ernstig abimeert voor de goedgelovigheid is het, en dat tijdens het bezoek van een goed,

gelovig heilig man aan ons land. De schade die aldus wordt aangericht blijft veelal niet persoonsgebonden. Het feit dat mijn brief waarin ik vriendelijk verzoek de inwoners van Israël naar Cyprus over te brengen, nadat de bewoners aldaar van hun langdurige vakantie terugkeren naar Griekenland of Turkije, vergeefse moeite is geweest, is niet onoverkomelijk. Zeker niet als geweten is dat ik er bij god slechts 2 rapen, 3 wortels en een suikerklontje voor over had.

Economisch zijn de gevolgen echter niet te overzien: al die familiebedrijfjes die gespecialiseerd zijn in het bouwen van schijn-schouwen dreigen door de naakte waarheid in hun blootje te worden gezet. Ook het verlengde van de VDAB zal door de wrede vérité niet langer een post-piek in te behandelen items naar het land van de bomma's en bompa's kennen in de

herfstmaanden.

Al zijn de meeste dromen dan bedrog, het in de waan laten bestaan doet Ronny alle eer aan. Wat haalt het uit Yves Desmedt te confronteren met allerhande verkiezingsuitlagen om hem wakker te schudden uit zijn schutkringen-dromen. Zijn hart zou het kunnen begeven, wat dan waarschijnlijk een kostelijke transplantatie met zich mee zou brengen. Zodoende zou Rudy weer oppervlakkig knip- en plakwerk moeten verrichten. Een mogelijke piste zou dan kunnen zijn dat de accijnzen op alcohol naar boven gaan. Dan zou Ronny niet enkel de prijs van zijn 'Ronny' naar boven zien schieten, maar tevens die van het wannabe Konick-substituut. Stel je eens voor welke slagvelden zouden ontstaan als mocht verkondigd worden dat de Sint even authentiek is als 'Ronny'.

Thomas Vanhees

Alles is kapot te maken

Alles is kapot te maken. Deconstructie. Moeilijk woord, maar makkelijk uit te voeren. Alleen, het wordt zo weinig gedaan. We maken onszelf voortdurend van alles wijs en weinigen kunnen het opbrengen om met de kleine naald der cynisme de opgeblazen ballon van gedachten te doorprikken. Cultuur is slechts een laagje vernis rond de chaos van het leven. Het bijt de verf van de menselijke essentie niet af, maar beschermt ze tegen verwerking. De mens is tegenstrijdig pas in zijn wezen geraakt als deze constructies ten val worden gebracht. Mensonterende toestanden als oorlogen en aanslagen. Maar ook emotionele zwartgalligheden, depressies en crisissen in het leven, vooral dan mid-life. Romantiek is de enige voorgekauwde strohalm die het heilig vuur nog kan doen ontvlammen. Waarom deze dan niet vroegtijdig eens onder de loop nemen?

Drommen mensen rond een schilderij in het kader van een museum. Kunst met een grote C, cultuur met een K. Nieuwe spelling. 't Kofschip strijkt zijn zeilen en na dit omvattende werk vaart het naar nieuwe oorden. Bureau's waar CV's worden doorploegd op de aan- of afwezigheid van d ofte t. Talent en ervaring doen dan niet meer ter zake.

Wat is een schilderij meer dan een stuk linnen met enkele verf- en penseelstreken? Een ezel? Vooral voor het schilderij geplaatst dan. Evenwijdige lijnen van Mondriaan sieren vandaag de dag tafelkleden. Gemorste jus maakt dat de Nederlandse grootmeester een nog hoger stadium van abstractie bereikt. Verwrongen grijze gezichten smukken robuust een mok op waaruit Picasso nooit zal drinken. De schreeuw van verontwaardiging die hierop volgt wordt meerder malen verfilmd, of beter gezegd verminkt, en vervolgens als masker vermomd in een massaproduct en gadget. In de Westerse wereld eten mensen elke dag een gewas dat Columbus, een Amerikaan uit het pre-cowboytijdperk, hier invoerde. Aardappeleters alom. Men zou zich voor minder een oor laten aanmaaien.

Wat is muziek meer dan geluidstrillingen die worden voortgebracht en opgevangen door een al dan niet bereidwillige luisteraar? Bij Beethoven lag het anders, ja, die was doof. Bij hem leek muziek niets meer dan welhaast wiskundig geordende noten en harmonieën. Leek ja, uiteindelijk draait alles rond lijken, want wat is Oscar Wilde meer dan een lijk in zijn eigen annalen? Vertrapte voetnoten zijn het die je naar vergeelde boeken doen grijpen. Literatuur is hetgeen het minst wordt gelezen door de massa. Het draait allemaal rond de incrowd. Intellectuelen. Poëzie als raadsel. Van Ostayen als lyrisch genie. Maar wie zonder ochtendhumeur groet 's morgens nu niet de dingen? GegOOchEl Met Lettertypes. Houdini's voordeel was dat hij zichzelf tenminste al direct liet boeien.

Dubbelzinnigheid alom: de nihilist heeft met andere woorden waarschijnlijk altijd gelijk. Maar een wereld zonder idealen en fantasie is ondraaglijk. Onwetendheid geeft ijdele hoop.

Breuk

NOG TOT 25 DECEMBER

met andere zinnen

INTERNATIONAAL LITERAIR FORUM VOOR NEDERLANDSTALIGE JONGEREN

ORGANISEERT

MAZ.nl

een schrijfwedstrijd voor
Vlaamse en Nederlandse
jongeren tussen 17 en 27

gejureerd door

Geert Buelens, Bart F.M. Droog, Peter Holvoet-Hanssen,
Serge van Duijnhoven, Annelieke van Mens

1ste prijs: 200 euro en publicatie

met andere zinnen wil hét forum worden voor jong literair talent in Vlaanderen en Nederland. Buiten kwaliteit kennen wij geen regels en durf wordt gewaardeerd! Stuur je werk (max. 3 gedichten en/of 1 verhaal van max. 3000 woorden) vóór 25 december 2004 naar

maz@metanderezinnen.com

Prijsuitreiking en feestelijke lancering tijdschrift

vrijdag 18 februari 2005

lezingen door winnaars en juryleden

muzikaal opgeluisterd door

Syndon

kijk voor het volledige wedstrijdreglement
en meer info over MET ANDERE ZINNEN op

www.metanderezinnen.com

In samenwerking met: ABC2004, De Krant (VUB), deSingel,
dwars/studentenblad van de UA en de Universiteit Antwerpen

Advertentie

Toch iets geleerd uit de lerarenopleiding?

Groeimappen, portfolio's en zelfreflecties. Lesvoorbereidingen, jaarplannen en beoogde didactische doelstellingen. Als u spontaan begint te kokhalzen bij één van deze begrippen, dan bent u waarschijnlijk één van de vele studenten die de lerarenopleiding volgen of hebben gevolgd aan de Universiteit van Antwerpen. (ofwel had u dat broodje met American Preparé gisteren toch maar beter bij u thuis op de verwarming laten liggen)

Ikzelf heb de Academische Initiële Lerarenopleiding gevolgd tijdens mijn laatste jaar Germaanse, en hoewel ik altijd graag in het onderwijs heb willen stappen, werd mijn enthousiasme bij aanvang van de eerste lessen al snel de kop ingedrukt. Als er één ding is waar de lerarenopleiding van de UA namelijk niet in slaagt, dan is het wel om je enthousiast te maken om het onderwijs in te gaan. De opdrachten zijn keer op keer onzinnig: zo moesten we onder andere een collageopdracht maken waarvoor een zesjarige zich nog zou schamen en Zweedse kooklessen uit-

schrijven in het teken van een fictief uitwisselingsproject op een fictieve school met eveneens fictieve leerlingen.

De feedback die je krijgt tijdens deze opleiding is werkelijk doordrongen van didactische woordenkramen en weinig constructief. Als ze niet beginnen te vitten over het feit dat er niet tot op de

minuut op je lesvoorbereiding

staat hoe je les zal verlopen (en hoe kun je nu zoiets op voorhand weten?), dan hebben ze tijdens de stageles zelf wel wat aan te merken op een bank die enigszins scheef stond ten opzichte van de andere (verstoring van het harmonieuze klasgeheel, heet dat dan zo mooi verwoord in termen van classroom management). Ook trachtte men mij met vergeefse moeite bij te brengen dat je een les Engels absoluut nooit met een 'introduction' mag beginnen maar moet opteren voor een 'pre-activity', wat in wezen dus geen ene moer verschil

uitmaakt, buiten de naam dan die je aan het ding geeft.

De grootste bron van ergernis is echter de ongeschreven wet dat alles op papier moet staan, wat een van mijn medestudenten destijds treffend verwoordde als "het verwetenschappelijke van lucht". Continu wordt er van je gevraagd om je eigen groei-

proces op papier te zetten, zogenaamd

om te zien hoe je evolueert als leraar. Onzin natuurlijk, want of je nu duizend zelfreflecties schrijft of niet, als je niet begaan wilt zijn met leerlingen ben je gewoon niet geschikt om les te gaan geven.

Ikzelf sta nu voor het eerste jaar voltdijds in het onderwijs en wat ik verwachtte kwam uit: op drie maanden tijd heb ik als lesgever meer bijgeleerd dan wat ze je er op één of twee jaar AILO aan didactische onzin kunnen instampen. In de les pak je het grotendeels aan zoals je zelf wil,

al zit je hier ook wel met handboeken en jaarplannen die je moet volgen. Het contact met leerlingen geeft je ook vaak veel voldoening, al komen oude ergernissen gauw weer bovendrijven als je de ene nutteloze vergadering na de andere moet bijwonen, en als je op maandag voor de zoveelste keer weer een stapel formulieren in je vakje terugvindt.

Leer je iets bij door de lerarenopleiding? Aanvankelijk meende ik van niet, maar het heeft me geleerd met onzin en paperasserie om te gaan, want dat blijkt nu eenmaal onlosmakelijk met de job van leraar verbonden te zijn. Ben ik de AILO-mensen daar dan dankbaar voor? Absoluut niet, want ze knuppelen gemotiveerde leerkrachten in spe op voorhand al dood met ergernissen die je nog jaar in jaar uit zal moeten dulden als leerkracht.

Jimmy Bruckers

Waar het ijs gesmolten is

Wie gaat er nu naar Moskou voor een Erasmusjaar? Ik! Nu woon ik in één van die zeven stalinistische wolkenkrabbers en probeer mijn leven hier aan de MGU-universiteit (www.msu.ru) voor een jaar op een rijtje te krijgen. Bang voor urenlang aanschuiven, voor politiemannen die geld van je willen, voor een bureaucratie die voor Europeanen niet te verstaan is? Dan is dit niet de ideale bestemming voor jou.

Maar er valt toch veel af te dingen op de mythe Rusland. Moskou is een Europese, redelijk veilige stad. Wie dacht dat de Russen grijs en gesloten zijn, vergist zich. Het is een vriendelijk volkje en ze leren graag nieuwe mensen kennen. Daarom is het voor een buitenlander niet zo moeilijk aansluiting te vinden, ook al spreek je niet goed Russisch. De taal blijft wel een probleem. Ze is moeilijk te leren, maar je kan je vooruitgang zien aan je gesprekken die steeds langer en langer worden. Om cursussen te volgen moet je wel al een beetje meer taalkennis hebben dan ik, die aankwam zonder een woord te kennen. Nu heb ik nog geen examen moeten afleggen maar makkelijk zal het niet zijn, hoewel men zegt dat er een bonus is voor buitenlanders. Het is misschien ook beter niet al

te veel aandacht te schenken aan de Russische onderwijsmethode, want iedereen weet dat de universiteit thuis de beste is. Je zou toch maar in praatjes vervallen als "Bij ons is de uitrusting beter!" of "De pauzes zijn bij ons langer!" Kortom: hier loopt het anders. En dat "anders" is wat je tenslotte zoekt in het buitenland.

Zo is Moskou een heel, heel grote stad waar iedereen zijn gading vindt, van cultuur, theater, ballet, opera tot toffe cafés en nog toffere clubs, ... Het boeiendste is nog altijd de kennismaking met de levenslustige Russen en samen met hen avonturen in het iets te grote Moskou beleven. En als je nu nog altijd wat bang bent voor de Russen: er zijn ook talrijke Europeanen, die net zoals jij genoeg tijd te verdoen hebben. Ondanks het feit dat de sneeuw nu al (november) met pakken valt, is het niet zo koud in Moskou, zolang je open genoeg bent om uitnodigingen te aanvaarden. Hier heb je alvast de eerste: "Vergeet Spanje, kom naar Moskou!"

Joris Verschaeve, Vlaams student aan de école polytechnique fédérale de Lausanne

Universitatii Antwerpen mai exotic

Etoamna iar si odata cu venirea ei s-a instalat melancolia. Plutesc prin aer, ma pierd prin alte lumi si visez. Este o toamna aparent linistita, dar totusi atît de plina de toate...zile ploioase, zile cu soare, un alt tarâm, un nou oras, un nou semestru, materii noi, program nou, comedia aceasta-laboratoare, cursuri, seminare sau mai bine-zis, un nou an universitar.

NI Dupa doi ani de facultate in Spania si un semestru ca student Erasmus in Belgia, este pentru prima data cind mi s-a cerut s-a scriu un articol pentru ziarul universitatii in limba româna! Motivul cererii de a publica ceva in româna a fost de a face ziarul Universitatii din Antwerpen mai exotic, eu in sa cel putin sper ca printre studentii Belgiei s-a se gaseasca cineva vorbitor de limba româna, si daca nu este sa fie atunci articolul poate servi drept o incurajare pentru ceilalti studenti de a incepe a studia una din cele mai melodioase limbi din Europa.

Acest nou an, care parca abia ieri a inceput si care peste citeva saptamiini se va sfirsi, este intr-un fel mai deosebit. Sunt una dintre norocosii studentii ai Republicii

Moldova ce a avut privilegiu de a studia in alta tara prin intermediul programului Erasmus. Timp de sase luni m-am bucurat de civilizatia si cultura Belgiei dar nu si in ultimul rind de ospitalitatea vestica europeana. As putea afirma ca a fost una din cele mai interesante experiente pe care le-am trait. Cursurile la carea am participat s-au bucurat de un bogat suport tehnic de ultima generatie, si de o vasta documentatie pusa la dispozitia noastra. De remarcat a fost suportul cadrelor didactice, relatia student-profesor fiind una foarte deschisa, intr-un fel de prietenie, fapt ce a condus la o buna colaborare si la o transparenta pe masura.

Consider ca Erasmus este un program ce merita o atentie deosebita si sper ca in viitorul apropiat interesul studentilor in aceasta actiune s-a creasca, precum si numarul acestora. Aceasta perioada petrecuta in Belgia a fost in primul rind o lectie de viata si o experienta de neuitat, un prilej de a lega prietenii si de a stabili colaborari cu profesori si studenti din diferite tari, si totodata un bun suport in ceea ce privaste viitorul nostru profesional. Este un program special ce te face s-a te simti special!

Ecaterina Matcov

De clash der tinanen van de twaalfde maand

Dubbelinterview met Sinterklaas en de Kerstman

Elkaar uit de weg blijven gaan, was geen optie meer. Het werkwoord negeren kregen de heren niet langer vervoegd. Hun respectievelijke lastdieren die elkaar in het gewei, respectievelijk de haren vlogen waren niet langer in staat een pluimgewichtige last te verplaatsen. Een confrontatie drong zich op. De geciviliseerde verwoording daarvan vindt u hier. Van hun zogenaamde noblesse bleef tijdens de fotoshoot echter niets overeind.

dwars Is de vijandigheid te wijten aan een verschil in godsdienstige strekkingen waarvan u stamt?

KERSTMAN Iedereen weet dat mijn geestelijke vader een commercieel bedrijf is. Het zaad dat mij verwekte, zijn als het ware de pareltjes uit een glas ijsgekoelde Coca Cola. Ik kwam naar boven gebruikt in een nieuwe wereldorde. Ik denk dat mijn collega het symbool is van een oude wereldorde; koloniaal, conservatief en katholiek.

SINT Je kan van Coca Cola ook een religie maken, waarbij de winst centraal staat. De kerstman komt wel opdraven, maar kijkt niet om naar de kinderen. Hij heeft enkel een dollarteken in zijn ogen, hoe spijtig dat ook is. Ik ben een heilig man, en bij mij is tenminste alles onderbouwd. Neem nu die zwarte pieten, de mensen kijken er wel eens raar van op, maar ik vind dat een teken van integratie, een teken dat de multiculturele samenleving een feit is. Bij mijn volslanke collega is en blijft het een PR-stunt.

KERSTMAN Ik denk dat u gewoon een beetje passé bent.

dwars U bent niet bepaald verdraagzaam tegenover elkaar?

SINT Ik denk dat er bewust een periode tussen ons in zit. En dan ook terecht dat de Kerstman na Sinterklaas komt. Op sommige plaatsen zijn ze dan nog met Sint-Maarten aan komen draven. Ik ben oud en wijs genoeg. Ik laat de kerstman en co gewoon doen.

KERSTMAN Ik vind het inderdaad vrij frustrerend dat ik tot 6 december moet wachten om met mijn bullen op de prop-pen te komen. Serieus veel commercieel interessante ruimte wordt hier geblokkeerd door een monopolie van de Sint. Ik ga het eerlijk zeggen: er zijn overnameplannen...

dwars Het getuigt toch van weinig respect om de goede heilige man die al zoveel honderden jaren de barre wintermaanden voor de kinderen draaglijker maakt doodleuk te willen elimineren.

Kerstman: “Het zaad dat mij verwekte, zijn als het ware de pareltjes uit een glas ijsgekoelde Coca Cola.”

KERSTMAN Ik wil mijn collega ook niet afschaffen. Ik heb veel bewondering voor wat hij gepresteerd heeft. Maar we zitten nu eenmaal rond deze periode telkens met een conflict. Al tientallen jaren houd ik hierover mijn mond, en ook nu ga ik er geen polemieken van maken.

dwars Maar vroeg of laat neemt u hem over.

KERSTMAN Als het erop aan zal komen dat een van ons beiden moet wijken, dan zal het de sterste zijn die zal overleven.

SINT Ik vind dat we elk een eigen niche in de markt hebben. Daarom ben ik er stellig van overtuigd dat ik zal kunnen

blijven bestaan.

Old timers

dwars Sint, u vaart met een boot en Kerstman, u rijdt met rendieren. Wordt het geen tijd om die oubollige vervoersmiddelen up te daten?

SINT Voor Antwerpen, met haar wereldhaven, is en blijft de boot een ideaal vervoersmiddel. Zeker nu, met al die wegenwerken.

KERSTMAN Lieve Sint, ik denk dat bedoeld wordt dat het concept van de stoomboot verouderd is.

SINT U vindt dat verouderd. Ik vind dat juist heel vernieuwend. Als je kijkt naar hybride wagens, dan vind ik stoom nog zo'n gek idee niet.

KERSTMAN Ik begrijp dat mijn collega voor de retro stijl is. Tenslotte zijn al die katholieken daarin wat conservatiever. Mijn slee, met toch wel twaalf rendieren onder de motorkap, wordt mij aangeboden door mijn sponsor Coca Cola. Ik ben er zeer over te spreken.

SINT Ik vind het spijtig dat mijn collega vervallen is in de truken van de platte commercie. Ik heb mijn eigen imago, ik blijf me daar ook aan vasthouden. Je kan wel innoveren, maar gewoon meelopen is toch maar zielig.

dwars Sint, het brugpensioen is niet aan u besteed, maar wordt het niet stilaan tijd om de fakkel door de geven?

KERSTMAN De fakkel is wel een vrijzinnig symbool. De staf doorgeven zou meer gepast zijn.

SINT Welke jongere wil vandaag de dag

Sint: “Als men zijn schoen klaarzet, denkt men altijd dat het een Timberland-pantoffel moet zijn, maar voor mij is een tekening in het zand even goed.”

nog op een dak rondcrossen met zwarte pieten en een wit paard? Het probleem is dat er gewoon geen kandidaten zijn. Ik vrees dat ik nog zeker duizend jaar deze taak op mij zal moeten nemen. Iedereen moet de dag van vandaag langer werken, dus geldt dat ook voor mij.

dwars Gaat uw paard het nog zolang uithouden?

SINT Het dier heeft een symbolische waarde en spreekt de kinderen sterk aan, daarom hoop ik er nog lang beroep op te kunnen doen. Maar misschien dat binnen

tweehonderd jaar het paard verdwenen is, wie zal het zeggen? Als ik tegenwoordig GAIA bezig hoor, dan kan het niet dat dat beestje zoveel risico's loopt. Hetzelfde geldt ongetwijfeld voor Rudolf, het rendier met de rode neus. Het alcoholische rendier mag niet worden afgeschaft.

KERSTMAN Rudolf is een geval apart.

Heimat

dwars In hoeverre kan u nog rekenen op de steun van een achterban in de respectievelijke landen waar u vandaan komt, Spanje en Noorwegen?

SINT Daar gaat u in de fout. Ik kom uit Turkije. Ik vind het zeer positief dat Europa ernaar streeft om Turkije op te nemen. Of beter, dat Turkije ernaar streeft om ingelijfd te worden bij de Europese Unie. Afkomstig uit Batara, ben ik bisschop geweest in Mira. Hoe het komt dat iedereen denkt ik uit Spanje kom? Mijn zwarte pieten, die ook al honderd jaar meegaan, komen uit Spanje. Zij waren gewend om pofbroeken te dragen aan het hof. Ook de fiere Andalouische paarden komen uit Spanje. Zo is de bal aan het rollen gegaan.

KERSTMAN Hebt u dan een verblijfsvergunning of bent u hier illegaal?

SINT Ik ben enkel op doortocht, voor verdere commentaar moet u zich wenden tot mijn advocaat.

KERSTMAN Ik ben niet afkomstig uit Noorwegen. Mijn uitvalsbasis situeert zich aan de Noordpoolcirkel.

dwars Uw land smelt dus stilaan weg.

KERSTMAN We hebben inderdaad last van de opwarming van de aarde. We kunnen ook minder en minder ijsberen schieten om speelgoed van te vervaardigen. Ook het aantal zeehondjes dat we kunnen neerknuppelen vermindert zinderogen. Een achterban heb ik niet echt. Ik leef namelijk totaal geïsoleerd.

Sokken en schoenen

dwars Voor Sinterklaas leggen de kinderen rapen, wortelen en suikerklontjes klaar en de Kerstman wordt niets gegund.

KERSTMAN Er hangt een sok en die steek ik vol. Het is niet omdat ik iets com-

merciëler ben dat ik ooit een kind zou vergeten. Ik steek iedere sok vol die ik tegenkom. Die raap, symbolisch of niet, gaat het verschil niet maken.

dwars En zij die sok nog schoen dragen, hoe bedeeft u hen?

SINT Ik maak geen onderscheid tussen rang of stand. Staat er een schoen of een versleten sandaal, iedereen krijgt een cadeautje. Dat is een misvatting van de Westerse cultuur. Als men zijn schoen klaarzet, denkt men altijd dat het een Timberland-pantoffel moet zijn, maar voor mij is een tekening in het zand even goed. Uiteindelijk zijn de zak en de roe ook veeleer symbolisch bedoeld en vaak opgeblazen door de media. Iedereen krijgt iets.

dwars De geschenkjes die u weggeeft, zijn die ethisch verantwoord?

KERSTMAN Het gaat niet zozeer om wat je vraagt, het gaat erom in hoeverre je in me gelooft. In de eerste plaats gaat het om het verlangen naar de cadeautjes, niet zozeer het ontvangen ervan.

SINT Inderdaad. Kinderen schrijven een brief waarin ze bepaalde verwachtingen koesteren. De vreugde en de spanning die errond hangen doen iedereen toch het meeste plezier.

(merk op hoe beiden de vraag handig ontwijken, nvdr)

Van harte

dwars Wat geven jullie aan elkaar cadeau?

KERSTMAN Zes en half op tien.
dwars Sint, wat legt u zoal in het stinkend schoeisel van de Kerstman?

SINT Ik herinner me toch dat hij een nieuwe set belletjes heeft ontvangen vorig jaar. Ik heb ook zijn slee laten verlagen. Ik vond dat hij een nieuwere look moest hebben. Velgen, een spoiler en toch niet onbelangrijk een muziekinstallatie. Het was een eerder jongensachtig cadeau.

KERSTMAN Eén dat ik ten eerste kon appreciëren. Trouwens vorig jaar heb ik naast de gebruikelijke wortels en bieten ook een tube schimmelwerende zalf aan de Sint gegeven, waar ook ikzelf reeds dankbaar gebruik van heb gemaakt.

dwars Wat verlangt de gemiddelde student van de goede heilige man?

SINT De studenten leiden een leventje apart. Ik voel me steeds welkom op de campussen hier in het Antwerpse. Ook het feit dat ze zich als mij verkleeden om zo hun mede-studenten te amuseren kan ik wel appreciëren. De gemiddelde student verlangt volgens mij niet meer dan een vleugje humor, wat gezelligheid en amusement.

KERSTMAN Laten we eerlijk zijn. Er worden toch meer fratsen uitgehaald met kerstmutsen dan dat het geval is met mijters.

dwars Heren ik bedank jullie beiden voor dit interview. Laten we afsluiten voor u elkaar in de baard vliegt.

*Met dank aan Jan Declair
en Gert Van Langendonck*

*Thomas Vanhees
foto's: Kelly Dorekens*

**Sint: "Bij mijn volslanke collega is en blijft het een PR-stunt."
Kerstman: "Ik denk dat u gewoon een beetje passé bent."**

Bizarre geschenken

Jef Van H...

Car-fridge

Het perfecte geschenk voor de gemotoriseerde student: een auto-koelkast. Want studenten weten waarom?

Bent u een hete otter? Dan is deze muis met airconditioning iets voor u.

Air-flo mouse

Opblaasbaar sumo-pak

De trotse bezitters van een car-fridge en air-flo mouse riskeren er binnenkort wel zo uit te zien...

Op zoek naar het ideale geschenk om uw feestdagen? *dwars* keek alvast eens voor u mee u in ieder geval n...

Chocolade-bom

Wilt u de Amerikanen een goed ideeetje aan de hand doen? Stuur ze deze chocolade bom. Hiermee halen ze gegarandeerd meer succes in Irak.

Of prefereert u zelf de Amerikaanse praktijken over te nemen? Dan is deze huis-en-thuis leugendetector iets voor u.

Lie-detector

voor de feestdagen

Hoofstat

naasten een plezier te doen bij de komende
vrijdagavond, en selecteerde tien geschenken waar-
van het meest onopgemerkt blijft.

Portefeuille met karakter

Nog geen rijbewijs, maar wel een imago
hoog te houden?

Harley Davidson-fiets

Lapje Schotse grond

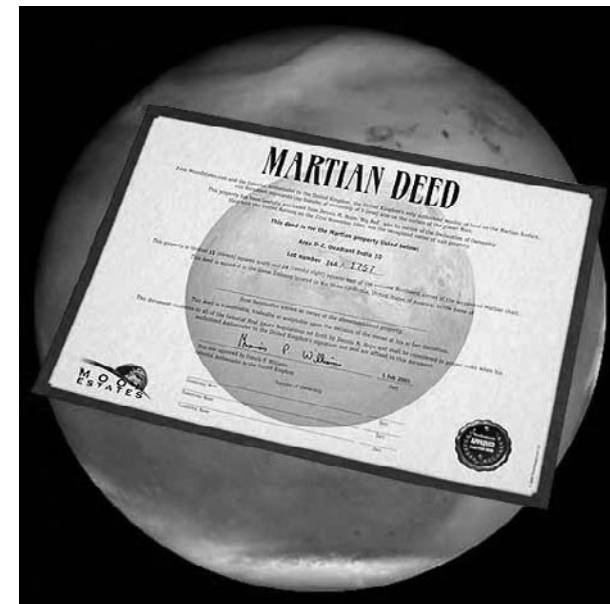
Wie het wat grootser voorheeft met zijn gelief-
den, heeft de keuze tussen een vierkante meter
Schotse grond met bijhorende adellijke titel en,
kan het nog gekker, een hectare Mars-land.

Hectare land op Mars

Thuis-strip-paal

Gegarandeerd plezier voor vriend of
vriendin, en je profiteert er zelf ook van:
een strippaal in je slaapkamer.

Yasser Arafat (1929-2004)

afscheid van een militant

Veertig jaar lang, vanaf de eerste gewapende aanval van Al Fatah (Beweging voor de bevrijding van Palestina) in 1965 tot zijn dood vorige maand, was de naam van Arafat onlosmakelijk verbonden met de Palestijnse strijd voor het recht op zelfbeschikking. Ik heb het geluk gehad hem in maart van dit jaar te mogen ontmoeten in het hoofdkwartier van de Palestijnse Autoriteit, waar hij al ruim twee jaar werd gegijzeld door de Israëlische bezettingsmacht.

Op het moment dat hij de kamer binnenkwam, schrok ik even. De man die sinds 1968 de onbetwistbare leider was van de PLO (Palestinian Liberation Organisation) had ooit betere dagen gekend. Zijn handen trilden voortdurend en hij nam ontzettend traag plaats aan de vergadertafel. Er was echter niet veel nodig om hem te doen heropleven. Zodra hij begon te praten over de zaak waar hij al zijn hele leven voor vocht, stond daar plots terug de man die ooit met een olijftak bij de Verenigde Naties had staan zwaaien. In dit artikel laat ik hem postuum nog één maal aan het woord. Enkele uittreksels uit het gesprek:

“... sinds het begin van de tweede intifada in september 2000 tellen we 72.000 gewonden. 38% van hen is invalide, 31% is jonger dan 16 jaar...”

“... Ze trekken door Palestijns gebied een muur op. Daarmee stelen ze nog eens 58% van onze beste grond. Als deze muur hen moet beschermen tegen het terrorisme, waarom bouwen ze hem dan niet op hun eigen land? Wij zijn in Oslo akkoord gegaan met een Palestijnse staat op slechts 22% van historisch Palestina (voor de oprichting van Israël in 1948, nvda). En nu willen ze van die 22% nog eens 58% afnemen?!...”

“... Onze beste landbouwgrond is vernietigd en 64% van onze olijfbomen zijn ontworteld. Waarom? Bomen plegen toch geen zelfmoordaanslagen?...”

“... De Palestijnse Autoriteit heeft tot nu toe alle initiatieven in de richting van een oplossing voor het conflict gesteund. Wij hebben zelfs de Roadmap (vredesplan van de VS in 2003, nvda) aanvaard. Israël van zijn kant wil de

Roadmap niet in de praktijk zetten. Ze weigeren ieder gesloten akkoord uit te voeren en hebben al meer dan 100 VN-resoluties naast zich neergelegd...”

Nu hun president begraven is, moeten de Palestijnen een nieuwe vertegenwoordiger kiezen. Ik vroeg aan enkele Palestijnse jongeren welke gevoelens zij hadden bij de dood van Arafat en wat zij van de verkiezingen en de nabije toekomst verwachten. Sami van de PYO (Palestinian Youth Organisation) en Wissam van het PFLP (Popular Front for the Liberation of Palestine) wonen in het vluchtelingen kamp Yarmouk in Damascus (Syrië). Fouad is lid van de SPU (Students Progressive Union) en studeert aan de Bir Zeit Universiteit in Ramallah.

dwars Welke gevoelens had je bij de dood van Arafat?

SAMI Ik beschouw zijn dood niet als die van een mens, maar als die van een symbool. Met de mens Arafat was ik het vaak niet eens, maar hij was een symbool voor onze strijd voor een rechtvaardige vrede.

FOUAD Iedereen hier in Ramallah heeft het gevoel dat met zijn dood, de Palestijnse strijd mee gestorven is. Ik hoop dat zijn opvolger zijn werk verderzet.

dwars Wat verwacht je van de verkiezingen voor zijn opvolger?

SAMI Ik ben niet voor verkiezingen, omdat ik niet akkoord ga met de Oslo-akkoorden in die zin dat ik vind dat de Palestijnse Autoriteit moet worden afgeschaft, omdat ze toch geen echte macht heeft en ook nooit zal krijgen en dat de Palestijnen hun strijd beter volledig binnen het kader van de PLO zouden voortzetten. Zoals het er nu uitziet, zal de kandidaat van Fatah zeker winnen. Als er echter een algeme verkiezing zou komen, dus op alle niveau's, is de positie van Fatah als grootste partij volgens mij niet meer zeker. Dat zou democratischer zijn.

FOUAD Ik steun de kandidaat van de PPP (Palestinian Popular Party), Bessam Lilsalhi. Hoewel hij niet zal winnen van de Fatah kandidaat, denk ik toch dat hij een goede uitslag zal halen.

WISSAM Met het PFLP hadden we gisteren een vergadering. We zijn voor een stembusgang, maar dan wel één die

voldoet aan enkele principes. Ten eerste moeten de verkiezingen gebaseerd zijn op de onafhankelijkheidsverklaring van Algiers en niet op de Oslo-akkoorden. Ten tweede moet er een scheiding van macht komen tussen de PLO en de Palestijnse Autoriteit, dus niet dezelfde president voor de twee. Ten derde moeten er verkiezingen komen op alle niveau's, dus niet alleen een president. We hadden een akkoord met Hamas en met andere democratische organisaties om Hidar Abed El Shasi te steunen. Hij wil zich echter geen kandidaat meer stellen omdat hij zichzelf te oud vindt.

dwars Op dit moment lijkt Mahmoud Abbas (Abu Mahzen), de architect van de Oslo-akkoorden, het meeste kans te hebben. Denk je dat hij in de voetsporen van zijn voorganger kan treden?

SAMI Het ziet er naar uit dat hij zal winnen. Dat zou een ramp zijn voor de 4 miljoen Palestijnse vluchtelingen, ik denk niet dat je hem nog veel over recht op terugkeer zal horen spreken en wij dreigen nog meer dan nu door iedereen vergeten te worden. Zelfs Farroukh Al Kaddoumi, die samen met Yasser Arafat en Abu Iyad één van de oprichters van Fatah is en die de huidige voorzitter van de partij is, is tegen Abu Mahzen. Spijtig genoeg leeft Al Kaddoumi nog altijd in ballingschap in Tunesië.

“Zoals het er nu uitziet, zal de kandidaat van Fatah zeker winnen”

Fouad: Ik denk dat Abu Mahzen goed zou zijn om orde op zaken te stellen, maar ik denk dat hij te zwak is voor onderhandelingen met Israël, de Palestijnen hebben hem niet graag.

dwars Anderhalf jaar geleden toen Abu Mahzen premier was, was de spanning tussen de verschillende Palestijnse partijen te snijden, nadat een lijfwacht van Abu Mahzen een militant van Hamas neerschoot. Denk je dat er een burgeroorlog komt mocht hij verkozen worden?

SAMI Nee, ik denk dat er weinig risico op een burgeroorlog bestaat. Abu Mahzen zal geen aanvallen durven uitvoeren en Hamas en Jihad hebben verklaard deel te zullen nemen aan de verkiezingen, dus zullen zij de uitslag ook erkennen.

dwars Iemand die lange tijd als opvolger van Arafat werd beschouwd en ook een brede steun genoot onder de Palestijnse bevolking en partijen was Marwan Barghouti, die nu in een Israëlische gevangenis zit. Verkies je hem boven Abu Mahzen en waarom denk je dat hij zijn kandidatuur onlangs heeft ingetrokken?

SAMI Mja, ik verkies hem boven Abu Mahzen maar dat wil niets zeggen natuurlijk. Ik denk dat hij zijn kandidatuur heeft ingetrokken omdat hij orders van Fatah moest volgen.

FOUAD Ik denk niet dat hij de juiste man is. Ik respecteer hem als strijder, maar hij is geen man die binnen instituties past. Hij heeft ook nooit zijn kandidatuur officieel ingediend, ik denk dat hij zich heeft teruggetrokken omdat hij in de gevangenis zit.

dwars De dood van Arafat wordt door veel waarnemers als een nieuwe kans op vrede beschouwd, ben je het daarmee eens?

FOUAD Vrede? Welke vrede? Gaan wij een leefbare staat krijgen ofzo? Na de dood van Arafat heeft Sharon verklaard dat hij de Palestijnse Autoriteit wil examineren. Hij eist een verandering in het curriculum dat aan onze universiteiten wordt gegeven en wilt dat we stoppen met te zeggen dat we worden aangevallen. Als we aan deze voorwaarden niet voldoen zijn we voor hem gebuisd.

dwars Welke toekomst zie je dan voor de intifada en de gewapende strijd?

FOUAD Ten eerste is de intifada geen gewapende strijd, ze wordt gedragen door heel het Palestijnse volk en er is maar één zijde gewapend. Ik denk dat

“De Palestijnse Autoriteit heeft tot nu toe alle initiatieven in de richting van een oplossing voor het conflict gesteund.”

de intifada zal uitsterven als ze zich niet herbront. We kampen met heel veel problemen. De leiders van de intifada zouden bezig moeten zijn met wat het volk wil en niet enkel met wat zij willen.

SAMI De intifada is geboren uit het onrecht dat ons is aangedaan en zal dan ook niet sterven zolang ons land bezet is, de Palestijnen staan al vier jaar tegenover het vierde sterkste leger ter wereld met niets anders dan stenen in hun handen, toch zal de gedachte aan opgeven ons niet te binnenvallen alvorens wij rechtvaardig behandeld worden.

Jonge Turken spreken

Europa heeft beslist Turkse roots. In de legende is Europa immers een Fenicische prinses die door Zeus wordt meegenomen naar Kreta. Net als Sinterklaas is Europa een Turkse immigrante. Einde van de discussie? Toch niet. Je kan geen krant lezen zonder te struikelen over prominenten die een blikje deskundigheid open-trekken over de mogelijke toetreding van Turkije tot de Europese Unie. De ministers, het lezerskorps van menige krant, ja zelfs de kardinaal hebben hun hart mogen luchten. Af en toe wordt er ook eens naar de Turken geluisterd. dwars keerde de Vlaamse universiteiten binnenstebuiten en vond voor u dit kwartet studenten met Turkse roots en een mening : Nesrin Coskun (2e licentie rechten, UA), Ahmet Cakir (aanvullende studie industrieel ingenieur - preventieadviseur, VUB), Volkan Altunbay (3e licentie rechten, UA) en Salih Daskin (1ste jaar burgerlijk ingenieur, VUB).

dwars Kort en krachtig : voor of tegen de toetreding?

IN KOOR Voor!

NESRIN Maar mogen we dat niet nuanceren?

VOLKAN Er gebeuren enorme hervormingen in Turkije, en ik vind dat Turkije daar weinig voor in de plaats krijgt. In het verleden kregen landen een datum voor toetreding : als je dan aan die voorwaarden voldoet, kom je erin. Dat werkt motiverend. Turkije krijgt ook voorwaarden, maar geen datum. Hervorming gedaan? Flink, rapportje van de Europese Commissie. Maar geen datum.

NESRIN Ook om andere redenen zijn sommige Turken tegen. Ze vinden dat Turkije alle hervormingen ook voor zichzelf kan doen. Of dat Turkije zijn potentieel beter zelfstandig ontwikkelt. Ze vinden hun soevereiniteit belangrijk, en ze zijn bang voor het verliezen van hun eigen waarden.

SALIH Maar wat zijn dan die essentiële waarden die ons verdelen? Ik kan er op dit moment geen enkele bedenken.

Economie

dwars De voordelen van Turkse toetre-

ding voor de EU zijn al vaak opgesomd. Welke voordelen biedt ze voor de Turken zelf?

VOLKAN Kijk maar eens naar Spanje of Griekenland om te zien wat de voordelen zijn voor een land. Toetreding maakt een enorm verschil.

NESRIN De EU is een sterke katalysator voor hervormingen in Turkije.

SALIH En om de problemen met etnische minderheden weg te werken, en de macht van het leger te beperken.

AHMET Turkije probeert zich al jaren af te zonderen van de conservatieve islamlanden - Irak, Iran ... Dat kan maar lukken als ze echt tot het westen kunnen behoren.

NESRIN Het economische aspect is een belangrijk argument, en daarnaast de ontwikkeling van een sociale zekerheid. Nu is die er niet.

AHMET De economie van Turkije wordt steeds beter. Toetreding zou een extra stimulans zijn.

dwars Dus niemand twijfelt eraan dat er economische vooruitgang zal komen bij toetreding?

IN KOOR Die is al bezig!

SALIH Elk positief woord van de EU over Turkije laat op de beurs

koersen stijgen.

dwars Is Turkije klaar voor de hervorming van de economie en de intrede van de multinationals?

NESRIN Ja, die hervorming is al lang bezig.

VOLKAN Er zijn nu al veel buitenlandse investeringen en fabrieken.

dwars Geloven jullie in het geopolitieke argument : In onze rangen een Turkije dat als voorbeeld kan dienen voor de rest van de islamwereld?

VOLKAN Vergelijk met Afrika. In het niet-Arabische deel is de enige degelijke democratie daar Zuid-Afrika. Ook in de islamitische beschaving in het Midden-Oosten is er één echt democratisch land, en dat is Turkije. In Afrika werpt Zuid-Afrika zich op als de leider van de Afrikaanse beschaving. Hetzelfde zal gebeuren met Turkije. Turkije heeft democratische ervaring, het Ottomaans verleden, zijn leger, nauwe banden met Centraal-Azië en het Midden-Oosten, grote economische samenwerking met die regio ...

NESRIN Turkije wordt soms verweten dat het teveel is verwesterd.

Islam

dwars Gaat het daar niet mislopen? Kan Turkije tegelijkertijd verwestern

in de EU en toch genoeg bij de islamcultuur aansluiten om er een leidinggevende rol te spelen? Turkije is al lang seculier, en heeft in andere landen geen navolging gekregen.

NESRIN Toch kan Turkije volgens mij een veel effectievere rol spelen in de democratisering van het Midden-Oosten dan de VS. Nu, ik denk dat Turkije ook een leidinggevende rol zal spelen als het niet toetreedt, maar zich dan meer zal richten op de Arabische wereld.

SALIH De toetreding van Turkije wordt op de voet gevolgd in de Arabische landen.

Als Turkije niet toetreedt, gaan andere islamlanden denken dat de Turkse poging tot verwestering niets heeft opgeleverd. Dan gaan ze zich helemaal richten tot het conservatisme.

AHMET De beslissing van Europa is dan ook heel belangrijk.

dwars Men zegt vaak dat we een Europese islam nodig hebben. Kan Turkije daarin een rol spelen?

VOLKAN Ik vind dat Turkije een voorbeeld is voor de Europese islam. Er is geen liberaler land met een moslimmeerderheid.

NESRIN In Turkije kan ik vandaag alcohol gebruiken en morgen naar het vrijdaggebed gaan.

VOLKAN Of kan ik tijdens de ramadan op restaurant gaan zonder dat

“Toch kan Turkije volgens mij een veel effectievere rol spelen in de democratisering van het Midden-Oosten dan de VS. Nu, ik denk dat Turkije ook een leidinggevende rol zal spelen als het niet toetreedt, maar zich dan meer zal richten op de Arabische wereld.” (Nesrin)

ik word opgepakt.

AHMET In Turkije wordt de islam individueel beleefd. Iedereen interpreteert het op zijn eigen manier. De staat mengt zich daar niet in.

VOLKAN Dat past toch veel beter bij het Europese denken dan bijvoorbeeld Iran, waar de godsdienst een staatsaangelegenheid is.

dwars Over Turkije wordt vaak gezegd dat het lang van bovenaf autoritair is bestuurd, en dat de civiele maatschap-

pij er daarom nog onderontwikkeld is, met een minder sterk middenveld dan in West-Europese landen.

NESRIN Ik ben daardoor echt verrast. Op een inlevingsreis doorheen Turkije ben ik eerder dit jaar in contact gekomen met verenigingen, NGO's, enzovoort. Men is daar heel actief bezig met de ontwikkelingen omtrent jongeren, de positie van de vrouw, hoe de deelname van vrouwen aan de politiek verhogen, ...

Ook in het Oosten en in de dorpen. Veel mensen doen aan vrijwilligerswerk.

In Istanboel ontwikkelt dit zich alleszins heel snel, en in andere steden geleidelijk aan ook. Zo was ik op een bijeenkomst met schepenen en burgemeesters van verschillende steden ter voorbereiding op de EU. De onderwerpen waren heel uiteenlopend – jongeren, de positie van de vrouw, landbouwbeleid ... Er was ook een dame uit het Koerdische deel van Turkije, die bewust was uitgenodigd

omdat men **“Ik vind dat Turkije een voorbeeld is voor de Europese islam. Er is geen liberaler land met een moslimmeerderheid.”** ook met die gemeenschap wilt samenwerken.

Multicultureel

dwars Kunnen we dan gerust zijn in de Koerdische kwestie?

SALIH Turkije heeft al een Koerdische president gehad, hé.

VOLKAN Ik behoor zelf tot een etnische minderheid in Turkije, maar ik heb nooit het gevoel gehad geen Turk te zijn. Dat geeft geen problemen.

AHMET Vergeet niet dat Turkije al lang multicultureel en multireligieus is.

NESRIN In Turkije is de eerste vraag die wordt gesteld, niet : ‘Hoe heet je?’, maar ‘Vanwaar ben je?’. Omdat

er zoveel culturele diversiteit is.

Nodr: We vonden geen Koerd die dit alles kon bevestigen of ontkennen.

dwars Hoe Turks voelen jullie jezelf nog?

SALIH Wij hebben als derde generatie Turken een deel van de Belgische cultuur overgenomen. Wij zijn deels geïntegreerd. Wij hebben de Turkse cultuur uit Turkije niet meer.

NESRIN Ieder persoon van allochtoone origine maakt een crisis mee : in hoeverre ben ik Vlaams of Turks? Moet

ik meer individualistisch of collectivistisch denken? Op school krijg je het ene gedachtegoed mee, thuis een ander. Het is moeilijk om dat te verenigen. Als dat uiteindelijk binnen een persoon lukt, dan zou het ook kunnen lukken binnen Europa. Dat is mijn hoop.

Meer nieuws op 17/12, wanneer de Europese regeringsleiders beslissen of de onderhandelingen met Turkije van start kunnen gaan...

Kevin Jorissen

Michiel Verbist

foto's: Kelly Dorekens

Telt het Turkse studentenkorps dan geen tegenstanders van toetreding in zijn rangen? *dwars* gaat ver om u alle stemmen te laten horen. In Moskou spraken we met Baris Zeren (student economie, Istanboel).

dwars Het lijkt wel alsof je de hevigste voorstanders van Europa in Turkije vindt.

BARIS Het is niet zo moeilijk om mensen over zo'n abstract onderwerp precies te laten zeggen wat je wil. Het bewind in Ankara en de grote bedrijven zijn in elk geval wel hevige voorstanders. Ze willen open markten en expansie.

dwars Waar vind je de tegenstanders?

BARIS Vooral kleinere ondernemingen vrezen de Unie. Ze zullen worden opgeslokt door de grote monopolies. Kleine ondernemingen kunnen immers nooit voldoen aan alle voorschriften die de unie stelt. Denk maar aan de uitgebreide veiligheidstests die Europa de chemische sector oplegt. Die tegenstanders van de toetreding bedienen zich vaak van nationalistische of religieuze argumenten.

dwars Ben je zelf een voorstander van de toetreding?

BARIS Ik ben tegen de uitbreiding. Ten eerste komt er geen vrij verkeer van mensen tussen Turkije en Europa. In de ontwerptekst wordt de periode waarin Europa Turken kan weren niet afgebakend, in tegenstelling tot voor de Oosteuropese lidstaten. Turkije kan wel toetreden tot de Unie, maar de Turken niet! Ten tweede : als de grenzen nu opengaan, krijgt Turkije nooit de kans om zware industrie te ontwikkelen. Die is de basis van een gezonde economie in een groot land. Vermits de winstmarge in de zware industrie – machines die machines maken - heel klein is, kan ze zich alleen mits een vorm van protectionisme ontwikkelen. Pas als die industrie is opgebouwd, kan je de grenzen opengooien. Anders worden we goedkope leveranciers van textiel en voedingswaren, en van consumptiegoederen als auto's en ijskasten. Het is niet de roeping van Turkije om te leven van toerisme en tapijten. We zijn Bahrein niet.

Er ontbreekt meer dan een kwart... bij de nieuwe kunstpaus

Graag een reactie op “Er ontbreekt een kwart” van een scribent, die blijkbaar niet de moed kan opbrengen om zijn hersenspinnels te ondertekenen en die het nodig oordeelde om zijn habitaat, gebouw G op de Middelheimcampus en de erin aanwezige kunstwerken, naar de vernieling te schrijven.

Dat het gebouw “pedant, kitcherig en aan de jaren 60 ontsproten” zou zijn lijkt mij een aberrante uitlating. Het is toch wel erg gesteld met de man als hij ook al niet van ronde vormen houdt! Ze zouden oneconomisch en onefficiënt zijn. Ik moet er op wijzen dat er bouwwerken zijn waar de ronde vorm dominant is en die zeer efficiënt blijken te zijn. Zo werd op het eiland Islay in Schotland (in Bowmore) een kerk gebouwd waarin geen enkele, maar dan ook geen enkele, hoek voorkomt, dit opdat de duivel geen kans zou krijgen zich in de kerk te verbergen. En naar het schijnt heeft zich daar nooit een duivel gemeld. Met enig inzicht in de architectuurschiedenis zou de auteur zich trouwens een hele trits van ronde gebouwen voor de geest kunnen toveren zoals bekende skioordhotels (toch bedoeld om super-efficiënt te zijn!), diverse musea zoals

het Guggenheim museum enz. Maar het G-gebouw is blijkbaar niet efficiënt genoeg om er de wiskunde in te bedrijven! Wiskunde en ... efficiency. Was het niet een Society for Pure Mathematics die op het jaarlijks banket in een Engelse elite-universiteit de toast uitbracht: “To pure mathematics, may they never be of any use to anybody!”

Akkoord, de krantenknipsels over drugs in de Jan Fabre-zaal storen mij ook en ik kan er zelfs niet om lachen, maar die zijn dan wel het produkt van één der huidige “catacombenbewoners” - en blijkbaar geduld door de anderen - die zichtbaar minder discipline en respect opbrengen voor hun omgeving dan de vorige bewoners, die blijkbaar wel het onderscheid kenden tussen ad valvas-faciliteiten en muren van vergaderzalen en klaslokalen.

Maar nu het vernietigende verdict van de nieuwe kunstpaus: het G-gebouw herbergt een “grote collectie middelmatige kunstvoorwerpen”. Merci. Laten we wel wezen: iedereen heeft het recht gelijk welk kunstwerk lelijk of oninteressant te vinden en kunstbeleving is zeer persoonlijk. Maar de kunstenaars

aanwezig in gebouw G, w.o. Jan Fabre, Philip Vandenberg, Pol Bury, Jan Cox, Reinhoud, Hugo Claus, Pierre Alechinsky op een hoop van middelmatigheid samenvegen geeft blijk ofwel van een absoluut gebrek aan elementaire kennis van de kunstscène ofwel van een grenzeloze pretentie en arrogantie.

Een door mij verzorgde becommentarieerde rondleiding voor de nieuwe bewoners van gebouw G had steller blijkbaar

niet nodig. Dit zou een gepast moment geweest zijn om zijn diepzinnige overpeinzingen over de

aanwezige kunst te ventileren.

Het gebouw wordt gedomineerd door monumentaal werk van Pierre Alechinsky, één der belangrijkste nog levende Belgische kunstenaars, aanwezig in de belangrijkste musea in alle windstreken van de wereld.

De 32 pagina's van *dwars* zijn ontoereikend om zelfs zijn samengevatte biografie te publiceren. Een indrukwekkende retrospectieve tentoonstelling in dat ronde, uiteraard inefficiënte Guggenheim-museum in New York, zou daarin maar één lijntje zijn!

Nooit had de UA zich dergelijk werk

kunnen veroorloven zonder de verregaande generositeit van de kunstenaar, die nauwelijks de kostprijs van het werk aanrekende. In de ULB bedachten hem met een eredoctoraat; voor onze kunstpaus kan hij het stort van de middelmaat op. Stank voor dank!

Ik vraag me trouwens af met welke kunstwerken de kunstpaus zich zelf omringt. Als die er überhaupt zijn! Zo ja, dan valt misschien te overwegen de talrijke externe groepen (service-clubs, vrienden van musea, academies...) die het wél de moeite vinden onze kunstcollectie te komen bezoeken de identiteit mee te delen van ons kunstorakel, dat er zeker een punt van eer zal van maken hen te laten mee genieten van zijn acquisities en kennis van de kunstwereld.

Of was gebouw G met “zijn gevaarlijke kloven aan de randen” (Jesus!) en de kunstcollectie maar een alibi om een paar frustraties weg te “schrijven”? Hopelijk is hij daar dan in geslaagd.

em. Prof. Dr. Emile Vanlommel

Ere-vice-rector RUCA

Voorzitter Kunst op de Campus UA

Laat eens kijken

Extra City Center for Contemporary Art

Als je op de dokken "ART IS A PASSION - CUSTOMER SATISFACTION IS AN ART" als een mantra uitgesmeerd over de hele voorgevel van een silo ziet, dan zit je goed: dit is Extra City. Het is een expositieruimte voor hedendaagse kunst, en niet zomaar: het is een poging om kunst maatschappelijk relevanter, levend en laagdrempelig te maken. Daarnaast wil het zich doen gelden op internationaal niveau en streeft het naar een plaatsje naast musea als Tate Modern of Centre Pompidou. Toen we deze week even mochten komen kijken hoe de eerste tentoonstelling werd opgebouwd, leek het wat op een kraakpand, alsof er net was ingebroken en het was ingenomen door een hele hoop enthousiastelingen die met hippe zeteltjes en video-installaties aan het zeulen waren. Wat Extra City nu juist onderscheidt van de andere kunsthuizen in Antwerpen en eigenlijk het kernidee is achter het hele project, is het dynamische en het maatschappelijk relevante van kunst weer benadrukken. Dat is hen alvast gelukt als je alleen al naar het gebouw kijkt.

Het verschil

Extra City en haar artistiek leider Wim Peeters leggen de lat meteen hoog door zich te vereenzelvigen met het kruim van de Europese kunsthuizen. Ondanks bemoedigende subsidies van de stad en de Vlaamse gemeenschap zijn de middelen misschien niet toereikend om dezelfde uitstraling te verwerven. Daarom kiest men voor een integere aanpak die minder marktgericht is, meer vanuit de artistieke inhoud. Het is dan ook geen ruimte voor permanente exposities, maar voor vijf tijdelijke tentoonstellingen per jaar. Met de vinger aan de pols van de maatschappij kan men meteen anticiperen op actuele trends. *Dedicated to a Proposition*, de eerste tentoonstelling, zou helemaal in de huisstijl moeten passen.

Munch/Géricault

Dedicated to a Proposition is een citaat uit een toespraak van Abraham Lincoln uit 1863, tijdens de burgeroorlog. Streven naar idealen is niet noodzakelijk slecht, maar moet steeds met een open geest gebeuren, wars van elk

dogmatisch denken. *Dedicated* gaat kort gezegd ook over de wereld en de wereldpolitiek die ons vandaag omringt en de plaats van de kunst in dit alles. Géricaults *Le radeau de la Méduse* en Munchs ideeën over tentoonstellen zijn de twee grote inspiratiebronnen voor de tentoonstelling. Le radeau is het eerste schilderij dat op een krantenartikel gebaseerd was en geeft zo de grote relevantie van media in kunst aan. Munch gaf levensbloed aan een nieuwe visie op kunstbeleving: hij toonde voor het eerst schilderijen op een rij tegen een witte achtergrond, niet langer boven, onder en naast elkaar.

Artists in Residence

Kunst dichterbij brengen, dat merk je zeker aan het idee van Artists in Residence, een project gesteund door het MuHKA en AIR Antwerpen. Drie hedendaagse kunstenaars, Terence Koh (CAN), Mike Bouchet (VS) en Robin Rhode (ZA) hebben een atelier en een onderkomen gekregen, en mogen zich volledig doen gelden in Extra City. Mike Bouchet brouwde bijvoorbeeld 2000 liter Cola light volgens eigen recept. Tijdens de tentoon-

stelling kan je die drinken en nadien wordt de fake-cola verscheept naar China en aangeboden aan de Chinezen. De zaken even omgekeerd: normaalgezien komen de fake producten vanuit Azië naar hier.

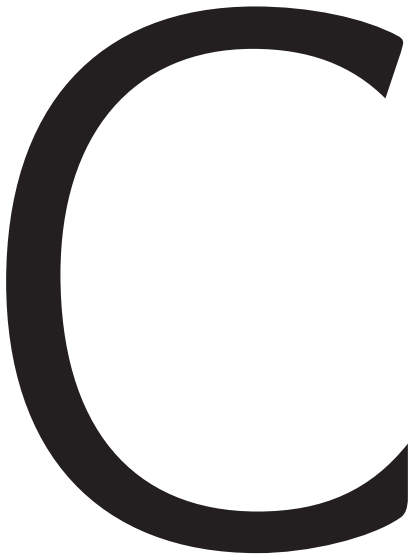
Slapen met kunst

Kunst kan nòg dichterbij, je kan er zelfs in slapen voor 70 euro per nacht. Twee Russische artiesten, Vadim Fiskin en Yuri Leiderman, ontwierpen Hotelit: een container ingericht als een hotelkamer met een groot raam aan de zijkant. Als gast zou je dan zelf een deel worden van de publieke ruimte, van deze 'sculpture capsule' en tot een artistieke contemplatie moeten komen.

Wil je zelf eens een nachtje doorbrengen in de Hotelit of wil je misschien helpen als vrijwilliger? Ga eens kijken op de site www.extracity.org, of nee, ga er gewoon eens langs. Open van 11am tot 11pm vrijdag-zaterdag-zondag (ze doelen op een uitgaanspubliek), maar 2.50 euro en niks elitair gedoe.

Katharina Smets

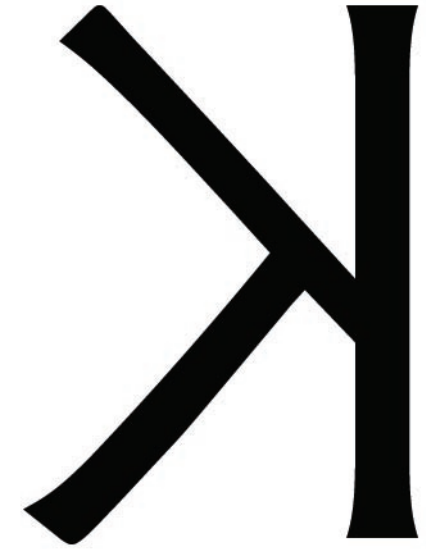
Kultuur met een grote C

Uitgekeken op je cursussen? Voortaan vind je een aantal cultuurtips in elke dwars.

Laat je op 10, 12, 14, 16, 18, 19, 21 en 23 december door 'Carmen' verleiden in de Vlaamse Opera. Op 30 januari lost 'Richard III' haar af. Deze opera kan je ook nog op 1, 4, 6 en februari gaan zien. Tragische toestanden in Het Toneelhuis: Op 15 december kan je er 'De miserie van de jonge Werther' zien. Wie 'Dood van een handelsreiziger' heeft gemist krijgt nog een kans op 22 en 23 december. Meer theater in De Singel op 10 en 11 december: 'De Speler van Dostojewski' door ZT Hollandia. Lachen met Kamagurka en Johan Desmedt kan op 20 januari in de Arenbergschouwburg. Daar brengen Eva De Roovere en Pedro Moutinho op 14 januari 'Het lied der rusteloosheid', een muzikale voosteling rond de poëzie van Herman De Coninck en Fernando Pessoa. Dansliefhebbers kunnen op 16, 17 en 18 december in de Monty terecht voor Junge Hunde #6. Het Filmmuseum heeft zoals altijd klassiekers op het programma staan: 'Death in Venice' op 16 en 'Otto e mezzo' op 29 december. Meer info op: www.desingel.be, www.toneelhuis.be, www.monty.be, www.vlaamseopera.be, www.muhka.be, www.arenbergschouwburg.be

Jef Van Hoofstat & Valerie Wechuysen

Uit de collega's

Tomas Verachtert

Te Leuven werden de Amerikaanse presidentsverkiezingen op een vrij nauwgezette manier gevolgd, namelijk met een heuse "election night" in Amerikaanse stijl. In een overvolle Alma 2 werd de moeder aller verkiezingen ingeleid met een debat. VS-kenner prof. dr. Kerremans, Marc Eyskens, Rik Torfs en de woordvoerder van de Amerikaanse ambassade kruisten de degens. Alhoewel, de degens kruisen is veel gezegd. Dit debatpanel is uiteraard unaniem pro-Kerry en volgens Veto was de meerderheid van het publiek dat ook (uitslag van de sms-stemming 83 procent voor Kerry vs. 17

procent voor Bush). Een beetje een tendentieuze uitslag zo bleek. Naarmate de avond vorderde, werd deze eensgezindheid gesmoord door andere, vrij ongunstig uitvallende cijfers. Reële pogingen om zich in te leven in de noden van het Amerikaanse volk en hún bewuste keuze waren blijkbaar overbodig. Enkel professor Kerremans wees er tijdens het debat al op dat "Amerikanen erg behoudsgezind zijn" en een radicale ommekeer onder Kerry dus vrij onwaarschijnlijk zou zijn geweest. Misschien is dat wel het onthouden waard voor de volgende "election night".

de studentenpers doorgelicht

Pol Goossen

In een taverne vlak voor de fotoshoot in het Middelheim-park maken we kennis met Pol Goossen, Antwerpenaar in hart en nieren. Een gesprek met de culturele kameleon avant la lettre.

dwars Valt het wat mee om als Frank Bomans door het leven te gaan?

POL GOOSSEN Ik ga niet letterlijk als Frank Bomans door het leven. Laat het duidelijk zijn dat Frank maar één van de personages is die ik speel, daarnaast zijn er ook andere rollen die me liggen. 'De Wereldkampioen', 'Gilbert en Gilberte', 'Schroom', 'De Dienstliff'... dat waren voor mij als acteur schitterende producties waar ik veel in kwijt kon. 'Reispap' met theater Paljas was ook een ervaring apart, een kruisbestuiving tussen theater en cabaret. De tekst, het spel en de regie heb ik voor mijn rekening genomen, en dat was geen sinecure. Alleen de muziek was van pianiste Gill Masson, die samen met me live op de scène speelde.

dwars U bent de polyvalentie zelve, geen rol die u afslaat?

GOOSSEN Toch wel. Eerst en vooral heb ik het geluk gehad om met een gezonde dosis acteertalent geboren te zijn, en heb ik nu het geluk om in de situatie te verkeren dat ik niet alles moet aannemen 'om den brode'. Ik neem enkel rollen aan waarin ik

iets van mezelf kan leggen, rollen waarin ik een beetje een boodschap kan uitdragen waar de persoon Pol Goossen achter staat. Ik heb destijds zelf aan den lijve ondervonden dat beginnende acteurs die keuze vaak niet hebben en moeten nemen wat hen aangeboden wordt.

dwars Wat draagt Frank dan mee van Pol?

GOOSSEN Frank beschouwt iedereen als zijn gelijke, en dat vind ik zelf ook heel belangrijk. Toen de schrijvers van 'Thuis' bij de intrede van de Marokkaanse Mo in de serie voorstelden om Frank hier met racistische praat op te laten reageren, heb ik dan ook resoluut mijn veto gesteld. In heel de historie van Thuis is Frank de sociale ladder een beetje opgeklauterd, van clochard tot zelfstandige... maar toch blijft hij altijd een volksjongen.

Voor mij geldt dat ook: ik hoef geen riante villa, ik ben heel tevreden met mijn appartement. Hij is geen materialist, ik evenmin. De occasionele woedeaanvallen die Frank typeren geven me ook de mogelijkheid om

De mens achter de acteur

mijn woede al eens te koelen. Daar is Pol Frank dankbaar voor, want in het dagelijks leven sta ik bekend als een minzaam man.

dwars Hmm...Welke ambities koestert u

nog?

GOOSSEN Zo lang mogelijk zo gezond mogelijk blijven. Mijn vaste rol in 'Thuis' maakt het me ook makkelijk om rustig op extraatjes te wachten, extra rollen die me écht aanspreken. Al heb ik wel de drang om op tijd en stond de planken van het theater op te zoeken. Zonder rechtstreekse interactie met het publiek is het ook maar een beetje onvolledig, vind ik. Streven naar, en dromen van bepaalde vertolkingen in bepaalde gezelschappen hoeft voor mij niet zo direct. Mensen waar ik graag mee samenwerk, dat is eerder primordiaal.

dwars Op het politieke toneel wil u dan weer liever niet verschijnen?

GOOSSEN Nee, me laten gebruiken in de politieke wereld is er niet bij. Me enkel laten opvoeren voor mijn bekende kop, is de

kiezer al bedriegen voor de verkiezingen begonnen zijn. Schoenmaker, blijf bij je leest. Ik wil me concentreren op mijn job en daar heb ik mijn talenten voor gekregen. Soms stoort het me wel eens dat mensen steen en been klagen in een land waar het al bij al toch niet zo slecht is om te leven. Ierland is nog beter naar 't schijnt, maar daar regent het nog méér. Dat soort pessimisme is niet aan mij besteed.

dwars Als Antwerpenaar pur sang wil u uiteraard niet weg uit de metropool?

GOOSSEN Ik zie het niet als een dogma, maar ik heb als geboren Lievenaar altijd graag in het Antwerpse gewoond. Antwerpen heeft van alles wat, veel variatie. En Wilrijk is een heerlijke gemeente om in te leven. Zoveel groen, zoveel aandacht voor cultuur, en tegelijk zo dicht bij het Antwerpse stadscentrum. Als het van mij afhangt blijf ik hier nog lang.

Veerle Van Poucke
foto's: AMOZ

“De occasionele woedeaanvallen die Frank typeren geven me ook de mogelijkheid om mijn woede al eens te koelen.”

Het is vrijdagavond en overal in Europa gaan de lichten uit. Wie geen geld heeft om Bokrijk, Parijs of Berlijn te ontvluchten, probeert het zo gezellig mogelijk te maken: wat wijn, een feestje, een nostalgisch gesprek. De high society draait de sleutel in het slot en neemt het vliegtuig, het is tenslotte maar eens per week weekend. Hoog in de lucht nog even wuiven naar Janoekovitsj en Joetsjenko in Kiev, vlakbij en verder weg dan ooit. Ach, wat zijn dat toch voor abstracte beslommeringen, maar daar zijn al de eerste wolken met neonreclame. De aarde zuigt. Welkom, schipbreukelingen van de Oude Wereld, welkom in de Bolshoi Gorod Moskva, welkom in De Stad.

Een kostbare nacht, waaraan wou je die besteden? In de club Dom flitsen de fotocamera's voor het festival van de Noise-muziek: op het podium proest de artiest af en toe in zijn gasmasker, uit de installatie komt bijna-witte ruis, duizend maal versterkt. Op het scherm verschijnen trillende vlakken en vlekken. Voor-

uit, vooruit, geen enkel moment komt ooit terug!

Een paar kilometer verderop loopt de Nacht van de Anime; tot in de ochtend de avonturen van Arische Japanners met enorme ogen in de dromerige wereld van Lastexile. De grote zaal zit tot de nok vol. Als Klaus Valca zijn Lavie kust, zijn we bij hem en ons gejoel laat Dolby kansloos. Gezien en goedgekeurd, nu snel de straat op, kies een van de vijf wagens die voor jou gestopt zijn. 'Ik ben een kleine Schumacher', de uitzinnige chauffeur slalomt over de brede boulevards.

Spoel aan in de club 'Fabrique'. Eén of twee of drie verdiepingen, trapjes op, trapjes af, gapend gat in de vloer, gecapitonnerde wenteltrappen. Escher moet hier nog ergens rondhangen, maar in zijn labyrint is het haast onmogelijk wie dan ook te vinden. Misschien zit hij in een van de privé-suites, afgesloten met rode gordijnen. Op de glazen overloop wentelen meisjes in trance zich in een verenkleed, op de open binnen-

plaats kan je deze nacht paardrijden. Van aan de bar gaat je blik naar het einde van de danszaal, naar het kleine podium met een viriele danseres, maar bekijk toch ook even de snuisterijen aan weerszijden van de doorgang: rechts de enorme ridder uit steen, links de dansende dwerg op een verlichte ton. (Ja, hij is echt. Nee, hij doet dit niet elke dag, maar wel vaak) Kijk in die tunnel van geliede, pulserende lichaamsdelen. Kijk goed! Tussen de massa wringen zich oude, gebochelde vrouwtjes die met een bundel twijgjes de vloer kietelen. Het zijn de Baboeschka's, de mythologische moeders van de natie en het fundament van de samenleving; oerdegelijk, niet te verleiden en inzetbaar op alle fronten. Baboeschka's bemannen kantines, ze innen geld op de bus, ze wandelen rond met reclameborden en ze houden met gespreide armen kerels van driemaal hun eigen lengte tegen als die zonder kaartje de metro in willen. 'Vind je dit alles..... Nou ja, vind je dit...goed?' 'Natuurlijk is het goed. Onze jeugd heeft dit nodig', glundert de Baboeschka. Onze

Zwitserse vriend wordt het allemaal te machtig; 'Ayayayaaay, je suis une bite sur pattes', hij neemt een aanloop en stort zich op de diepe sofa, gevuld met leer en vrouw. Uitgestoken handpalmen houden hem zwevende en als een verzaligde testicule stuitert hij verder de ochtend in.

Luister, de metro is ontwaakt. In de lange, ronde voetgangerskoker tussen de stations Teatralnaja en Ochotnij Rjad staat een forse vrouw met gegroefd gezicht en lang, zwart, schriel haar, de handen voor haar middel gevouwen, met een handtas en een plastic zak. In geen enkele concertzaal kunnen haar aria's mooier klinken dan hier tussen de verguldsels op het plafond, de lusters, de mozaïeken. De messias is gekomen in de gedaante van een Baboeschka. Volg haar op de roltrap, volg haar vol vertrouwen, ooit kom je boven waar de koude je zal zuiveren. Volg haar want het is de weg naar het licht.

*van onze correspondent in Moskou
Wojciech De Roeck*

Voor u bekeken

Jef Van Hoofstat

The Manchurian Candidate

The Manchurian Candidate is een remake van het origineel uit 1962 met onder andere Frank Sinatra. Het script werd echter serieus aangepast en speelt sterk in op de gebeurtenissen van vandaag. Regisseur Jonathan Demme ("The Silence of the Lambs") ging dus aan de slag met een nieuw verhaal: Ben Marco (Denzel Washington), een veteraan van de Golfoorlog, krijgt vreemde dromen over zijn periode aan het front. In die herinneringen ziet hij hoe een makker, Raymond Shaw (Liev Schreiber) - die nu kandidaat vice-

president is - hun hele peloton redde. Hij begint echter te twijfelen aan de echtheid van zijn herinneringen, en gaat op onderzoek. Hij ontdekt dat alles wat hij zich herinnert slechts hypnose is, als gevolg van een groots opgezette list van een groot bedrijf (Manchurian Inc., een synoniem voor Corporate America) dat zo zijn mannetje in het Witte Huis wil krijgen. Door de heldenreputatie van Shaw onderuit te halen, probeert Marco daar een stokje voor te steken. Dat is echter niet naar de zin van de manipulatieve moeder van Shaw, gespeeld

door een ijzersterke Meryl Streep. En zo zijn we vertrokken voor twee uur chillin' thrillin'. De film is uiterst strak vormgegeven en het verhaal vliegt als een Concorde, zodat het lijkt alsof je de hele tijd op een achtbaan zit, plotwending na plotwending. Dankzij de kwaliteiten van een begenadigd regisseur als Demme verlies je de draad van het verhaal godzijdank op geen enkel moment. Spijtig wel dat naast de minder bekende Schreiber (die zéér sterk staat te acteren), er ook Denzel Washington is om ons eraan te herinneren dat Oscarwinnaars niet altijd

grootse prestaties neerzetten: Denzel lijkt tegenwoordig wel een wandelend cliché geworden. We waren door het fantastische verhaal bijna volledig verkocht, maar op het einde komt er dan toch weer een belerend vingertje om ons de les te leren over de waarde van de democratie. Op dit kleine euvel na raast de film echter als een snelheidstrein aan je ogen voorbij. "The Manchurian Candidate" is een absolute aanrader: je zit gegarandeerd twee uur lang met open mond naar deze robuuste thriller te staren. SCORE: 7/10

Eternal sunshine of the spotless mind

Zo ongeveer het tegenovergestelde van "The Manchurian Candidate" is deze nieuwste flick van Charlie Kaufman, geniaal auteur van onder andere ook "Being John Malkovich" en "Adaptation". Het camerawerk en de belichting zijn in "Sunshine" de ruwheid zelve, terwijl "Manchurian" de strakste film is die ondergetekende in lange tijd zag. En waar de eerste film zéér snel voorbij vliegt, telt deze film veel minder

gebeurtenissen, maar blijft hij wel langer op het netvlies branden. De tijdslijn in "Manchurian" is rechtlijnig, in "Sunshine" vliegen we met de hoofdpersonages mee van begin naar einde en omgekeerd. En waar dat soort kunst- en vliegwerk vaak andere gebreken moet opvangen, komt die truc in deze film echt van pas. En dat is volledig te danken aan het geniale van het script van Kaufman: het hoofdpersonage Joel Barish (Jim

Carrey) ontdekt dat zijn (ex-)vriendin Clementine (Kate Winslet) hem na hun breuk uit zijn geheugen heeft laten wissen. In zijn woede beslist hij hetzelfde te doen. Maar midden in dat proces beseft hij dat hij fout zit, en tracht de (onomkeerbare) ingreep om te keren door zich krampachtig vast te houden aan zijn herinneringen. Hét sein voor regisseur Michael Gondry om de kijker mee te nemen op een magische reis naar de herinneringen

van Joel. Jim Carrey staat overigens verrassend ingetogen te acteren naast een verrassend uitbundig acterende Kate Winslet. Het tegenovergestelde van typecasting dus... Het verhaal kan soms verward overkomen, misschien denk je af en toe dat sommige dingen niet kloppen, maar geloof me, laat je gewoon meevoeren in deze psychedelische trip van Kaufman, en je zal met een glimlach terug buiten komen. SCORE: 8/10

Een amalgaam aan hersenspinnen en ander ongedierte ontspruit opnieuw aan elk uiteinde der haren van uw vertrouwde monster wanneer deze laatste weer eens te laat wordt ingelicht over de nakende, ultieme en -deze keer- zeer echte deadline: "Kunt ge da ten laatste straks doorsturen, dan kan da morgen nog naar den drukker; den deadline was eigenlijk gisteren!"

Ten eerste, waarom worden freelancers altijd behandeld als schrale interim-arbeiders: maximaal rendement tegenover een minimum aan input en marginale arbeidsomstandigheden. "Kijkt 'ns in uw glazen bol en verzint iets tegen 'ten laatste strakskes'..." Goed wetende dat dit dier zich niet laat opjagen, niet aan journalistiek gevoel meedoet, en dat noch inkt noch papier vergoed zullen worden.

Vervolgens, welk nut of maatschappelijk heilzaam doel wordt er nagestreefd door een deadline van gisteren nog trachten te halen:

dit is als het bevrijdende doelpunt maken wanneer de match al een halfuur geleden afgefloten is en elke supporter lang afgedropen. Trouwens, zo moordend blijkt die deadline ook weer niet te zijn, aangezien het op de redactie nog bruiste van de jolige bedrijvigheid op het moment dat enkel dood en verderf zouden mogen overheersen. "En hoe dodelijk is de zonet uitgevonden 'strakskes'-doodlijn?"

Tenslotte toch nog een positieve noot om af te sluiten. Ondanks de zonet geuite kritiek en niet-tegenstaande een troebele geest en voze smaak in de mond van één der medewerkers na een nacht lang bieren te hebben geherderd in de alom gekende hUPpeldepup-stal, brengt dwars je uiteindelijk toch weer thuis. Vrolijk kerstfeest!

(wm)

illustratie: Wim Le Page

tINJASKE
EETCAFE

- dagschotel 7,95 EUR
(met soep of lookbrood)
- klantenkaart: 10 kopen=11de gratis
- diverse salades vanaf 7,50 EUR
- Steaks vanaf 12,00 EUR
- Scampi vanaf 14,75 EUR
- Visgerechten vanaf 13,25 EUR
- Verse Pasta's vanaf 10,00 EUR
- Vegetarische gerechten
- Huisbereide garnaalkroketteren 8,50 EUR
- Spareribs 9,75 EUR
- Maandelijks andere suggesties
- 's Middags enkel lunchgerecht

Openingsuren

Alle werkdagen

Van oktober tot maart:

11u30 - 14u30

17u30 - 22u30

Van april tot september:

11u30 - 14u30

17u30 - 22u30

Reserveren verplicht vanaf zes personen!

Prijzen BTW inbegrepen

Fax/Tel 03/234.06.73
www.tinjaske.be

Grote Kauwenberg 52
2000 Antwerpen

Hoe het kruis een prikklok werd

Kruisweg? Kruis weg!

Wie herinnert zich de oude Ufsia niet meer? Een kleine en gezellige stadsuniversiteit, badend in een heel verdraagbaar, ja zelfs knus katholiek sfeertje. De seizoenen en examens wisselden elkaar af. Generatie na generatie waaide bij ons binnen. Ze buisden of promoveerden, zongen drinkliederen, vonden een lief en verdwenen - met straf verhaal en al - terug in de samenleving. Een katholieke universiteit dus, van de Jezuïeten zelfs, waar bijgevolg hier en daar een kruisbeeld hing. Het afgelopen jaar hingen ze nog steeds wel wat te hangen: uitgesneden houten figuurtjes die wat verveeld in de aula keken, zachtjes wat voor zich uit floten als de lichten al lang gedoofd waren en zo -symbool wezend - een beetje tijdloos de generaties overspanden.

Maar nu zijn ze weg. Niet ten hemel gevaren, of opgesist als een bruis-tablet op deze ketterse universiteit, maar heel eenvoudig en profaan opgehaald door de technische dienst.

Ik mis ze wel een beetje. Je merkte ze niet op toen ze er nog waren, maar ze leefden toch ook met je mee als de les een dipje kende. En je kon toch nog naar iets vertrouwds kijken als de prof je doordringend aanstaarde bij een mondeling examen. Misschien heeft diezelfde prof er in het geheim nu nog wel eentje hangen in zijn bureau, achter een schilderij of zo. Zulke dingen gedijen tenslotte het beste als ze verboden worden. Clandestien komt het christendom toch wat beter tot haar recht.

Er moet een reden zijn waarom Jezus zijn kruis mocht inpakken, maar veel woorden zijn er hoogstwaarschijnlijk niet aan vuil gemaakt, getuige zijn stille

Actief pluralisme, de intentie van de UA om alle levensbeschouwingen een plaats te geven, kan er niet veel mee te maken hebben.

aftocht vlak voor Kerstmis. Actief pluralisme, de intentie van de UA om alle levensbeschouwingen een plaats te geven, kan er niet veel mee te maken hebben. Dan hang je toch een halve maan naast het kruisbeeld, of dan praat je daar toch eerst even over. Het minste wat je kan doen is even vragen: "Ziet iemand die Jezus nog hangen of mag hij meteen weg?" Misschien wekte Jezus wel ergernis. Dat bracht hem tenslotte op het kruis en twee millenia later dus van het kruis.

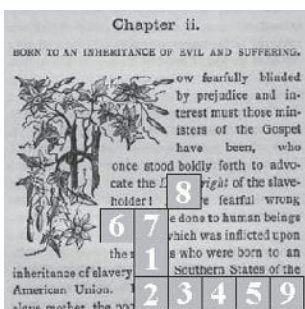
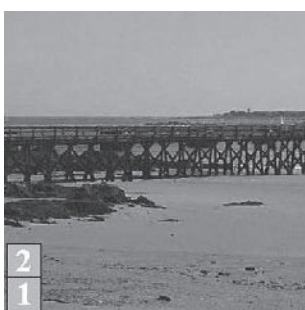
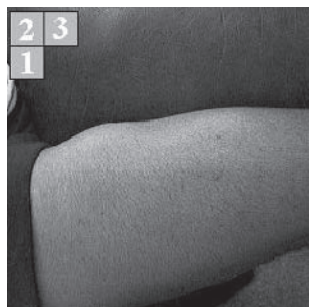
Eigenlijk is het Jezus zijn eigen schuld. Hij zei tenslotte "Mijn tijd is nog niet gekomen...(Joh 7,6)". En in plaats van alleen maar te hangen had hij beter nog

iets nuttigs gedaan. Een bordje met "nooduitgang" vasthouden bijvoorbeeld of via een ingenieus luidsprekertje de pauzes aankondigen met bijbelse citaten. Uiteindelijk moest iemand het wel opvallen dat hij nutteloos was. En dan moet je gaan natuurlijk, dat is de wet. Tom Waits had hem al flink gewaarschuwd: "Come down off the cross, we can use the wood" (Mule variations).

Binnenkort moet ieder personeelslid een prikklok gebruiken om de werkuren te tellen. Dat was al de gewoonte in de buitencampussen. Het is een beetje strikt, maar wel efficiënt en je kan op die dingen zelfs de tijd aflezen. Toevallig is er net plaats voor vrijgekomen aan de muur. Jezus zelf voelde het lang geleden al afkomen: "Mijn tijd is nog niet gekomen, maar voor jullie is iedere tijd goed. (Joh 7,6)".

Auteur bekend bij de redactie

leef je uit in de pashokjes van plezier

Elk van de negen afbeeldingen bepaalt een woord. Dat woord past exact in het bijhorende puzzelstukje. Vul dat woord in, maar doe dit volgens de cijfertjes. De puzzelstukjes passen op hun beurt exact in het vierkantig rooster. Daarin vormen ze een vraag, en het antwoord daarop is exact wat wij zoeken.

Stuur uw antwoord door naar dwars@ua.ac.be, en als het juist is, komt uw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand een winnaar.

Natuurlijk heeft die winnaar prijs. Deze keer is dat een spannende thriller.

Oplossing dwars 21: Jonas Geirnaert

Had het juist, werd geloot, en verdient dus zonder meer de spannende thriller die daarmee gepaard gaat: Freddy Vanheusden. Proficiat, nu nog even goed scoren op de examens.

H ₉	O ₃	E ₂	H ₂	E ₃	E ₄	T ₁
D ₈	E ₂	V ₁	L ₁	A ₂	M ₃	I ₂
N ₃	G ₁	D ₁	I ₂	E ₅	M ₄	E ₆
T ₄	F ₇	L ₄	A ₃	T ₃	L ₅	I ₅
F ₁	E ₂	I ₁	N ₁	C ₄	A ₄	N ₃
N ₃	E ₆	S ₄	E ₁	O ₂	E ₂	N ₄
R ₃	I ₂	J ₁	S ₅	W ₁	O ₅	N ₆

1 Winnie >>

<< Camel 2

3 Verliefdheid >>

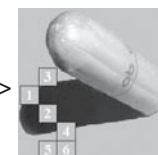
<< Fins 4

5 Thee >>

<< Gent 6

7 Tampon >>

<< Jeans 8

9 Leo >>

Ufka, bier en een dure Porsche

Zondigen aan een zeker regelmatig tempo is een deugd die we eisen van al onze directe naasten en vrienden. Zonder deze goede eigenschap is elke communicatie met ons totaal onmogelijk. Schiller zelf ontdekte dit reeds met zijn gevleugelde zin: "Dem Menschen ist ein Mensch noch immer lieber als ein Engel", verwijzend naar die lieve, kleine verdorvenheden die ons toch zo beminnelijk maken. Zo ook de twee hemelbestormende bobo's die deze pagina weer voor uw plezier en ontwikkeling volschrijven. Wij zondigen tegen de huisstijl van uw favoriete magazine en duwen hier een poëtisch hoogstandje van een lied in uw strot. Leve Ufka!

Ufka, ach zo

Ufka is de faculteitsclub van de pillendraaiers (ook wel farmacie genoemd door de iets meer getalenteerde spreker). De aanvoerder van deze erg actieve kring is Seb Van Goethem. Wij ontmoeten Seb over een kwaliteitswhisky en aanbidden de lieve dandy aan zijn zijde. Een praeses met charisma, die trots is

op zijn praesidium en ervaring zat heeft is een fijne gesprekspartner, zo dachten we. Onder het groenwit-groen lint en de indrukwekkend doorleefde doopjassen ontdekken we een uitermate interessante club, met een uitzonderlijk platvloerse strijdkreet, die uit volle borst door iedereen gedeclameerd wordt.

Lied

Het moet niemand verwonderen dat de melodie die van de Drunken Sailor geworden is. Het taalgebruik dat in het lied gehanteerd wordt, is

nu eenmaal doorgaans eigen aan deze klasse mensen. Het lied opent

Ufka-lied

*Wij zijn apothekers
Ge vindt nikske beters*

Zuipen vaten bier en zoeken altijd nat vertier

Ons wijven steken veel bougies
Van ons palen zijn ze ni vies
Hebt ge eens een farmawijf
Dan weet ge met uwe jos geen blijf

*Wij zijn apothekers
Ge vindt nikske beters*

Zuipen vaten bier en zoeken altijd nat vertier

Ons venten hebben megatenten
Daarop hebben wij patenten
Spauwen en weer verder drinken
Laat ons nog eens klinken

*Wij zijn apothekers
Ge vindt nikske beters*

Zuipen vaten bier en zoeken altijd nat vertier

Binnen buiten nog eens spuiten
Ons mokkes zijn niet te stuiten
UFKA altijd aan de top
Nen dure porsche en een goei job

met een werkelijk romantische lofzang aan het adres van menige lieflijke schoonheid. Wie kan weerstaan aan zo'n mooie aanbidding moet wel van steen zijn. Na vervolgens de blondschuimende godendrank geprezen te hebben, zonder nagelaten te hebben te wijzen op mogelijke neveneffecten (laten we toch zeker niet vergeten dat we hier met apothekers te maken hebben, professionaliteit alom) gaan ze al snel over tot een laatste lofzang

aan het adres van de club en de toekomstmogelijkheden voor alumni. Geef toe, hoeveel clubs zijn er die een Porsche vermelden in hun strijdkreet?

Lieve Rebel

We zijn gaan houden van Ufka. Eigenzinnig, maar sympathiek genoeg om gerespecteerd te worden in hun eigenzinnigheid. Klein, maar groot genoeg om mee te spelen. Grote mond, maar met dat lieve kleine hartje dat iedereen zo verteedert. Als je ons vanavond niet ziet rondlummelen, badend in de verving die we zo weten te cultiveren, vrees dan niets. We zijn niet vertrokken om nooit meer terug te komen. Vanavond gaan we dronken worden met de Ufka-mannen en -vrouwen. En telkens als we een apotheek uitstappen, zullen we ons nog eens omdraaien en uit volle borst roepen: Ut vivat, crescat et floreat Ufka!

Johan Diels & Olivier Van De Vyvere

Stadseampus by night...

foto's: Kelly Dorekens

